HALKIN SESİ

7 EYLÜL 1976
250 Kuruş

73

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Yol İşçilerinin Siyasi Grevini Destekleyelim!

REVİZYONİSTLER HALKIN SESİ'Nİ SUSTURAMAZ

Halkımızın Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinin gelişmesinin sonucu yılgın - lık ve telaşa kapılan revizyonistler Malatya'nın çeşitli köylerinde dergimizi baskı altına almaya ve arkadaşlarımızı susturmaya çalışmaktadırlar. En son olarak Halkın Sesi 70. sayıyı okuyan bir devrimci arkadaşın elindeki dergi Kızık köyünde TSİP'li bir revizyonist tarafından zorla alınarak yırtılmıştır. Aynı revizyonist bir başka arkadaşa da "Bunu okumayın polisin gazetesidir" diyerek çamur atmaya çalışmışsa'da cevabını almıştır. Revizyonistlerin etkisindeki Devrimci Gençlik Dergisi taraftarları da Iğdır ve İsa köylerinde de aynı davranışları göstermişlerdir. Iğdır köyünde dergimizin dağıtımını yapan bir devrimci arkadaşa saldırmışlar, küfür ve hakaret ederek "karakola ihbar edeceklerini" söylemişlerdir. Hatta bunlardan üçü köy duvarlarına asılan "EYLÜL MEZUNLARI ÜNİVERSİTEYE ALIN MALIDIR, NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE" afişlerini yırtmışlardır. Bu davranışlarının halk ve gençlik için de tepkiyle karşılaşması ü - zerine "Bir kere oldu" diye rek meseleyi geçiştirmeye çalışmışlardır. Arkadaşlarımızı tek oldukları zamanlar da yakalayanlar, kitlenin karşısında acizlik göster - mekte ve fikirlerini dahi savunamamaktadırlar. Doğru siyasetleri zorbalıkla kimseler lerin susturamayacağının bilincinde olan biz Iğdır ve Kızık köyü devrimcileri bütün bu karşı devrimci davranışları şiddetle kınar, tekrar edilmesi halinde gereken cevabın verileceğini bildiririz.

YAŞASIN MARKSİZM - LENİNİZM - MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ !
KAHROLSUN REVİZYONİZM
KAHROLSUN FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLER
YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ

Kızık ve Iğdır Köyü Devrimci Gençleri · Malatya

EGE SANAYİİ İŞÇİLERİ SOSYAL-FAŞİSTLERİN İHANETİNİ UNUTMAYACAKTIR

Biz Kartal'da çalışmakta olan iki devrimci işçiyiz. Bir süredir iş arıyorduk. O sıralarda Ege Sanayii işçileri patronun kanunsuz lokavtına karşı yeni direnişe geçmişlerdi. Fabrikanın önünde toplanmış olan işçileri görünce yanlarına gittik. Bir takım adamlar hemen bizim etrafımızı çevirdi. "Kimi arıyorsunuz?" diye sormaya başladı. Bunlar Maden-İş'in adamlarıydı. Bizim devrimci olduğumuzu bilen bir revizyonist Maden-İş'in adamlarına birşeyler söyledi. Bunun üzerine bize, "Hemen buradan gidin" dediler. Biz de, "Biz bu işçilerin mücadelesini destekliyoruz, niye bizim buradan gitmemizi istiyorsunuz?" diye sorduk. Bunun üzerine "Biz destek mestek istemiyoruz" diyerek bizi tartakladılar ve adi ce küfürler söylediler. Ege Sanayii işçilerinin işverene satılacağını o zaman anlamıştık. Şimdi bu kesinleşmiş oldu. Ege Sanayii işçileri Maden-İş içindeki sosyal-faşistlerin ihanetine uğradı.

Biz devrimci işçiler olarak bu ihaneti unutmayacağız. Ege Sanayii işçileri de unutmayacaklardır.

Rus sosyal-emperyalizminin ajanları yaptıklarının hesabını bir gün vereceklerdir. Yakalarını işçilerin ellerinden kurtarmaları mümkün değildir.

Kartal'dan İki İşçi

İSKENDERUN'DA FAŞİSTLERİN SALDIRISI BİR KERE DAHA YENİLGİYE UĞRADI

Iskenderun'daki ISDEMİR'e teknisyen yetiştirmek amacıyla kurulan izabe okulu öğrencisi iki devrimci faşistler tarafından fena halde dövüldüler. Amaçları terör havası yaratarak, okulu ele geçirmekti. İleride İSDEMİR'de bundan faydalanmayı düşünüyorlardı. Nitekim, dövme olayından sonra devrimci öğrencilere karşı laf atmalar, tehdit etmeler başladı.

Bunun üzerine öğrenciler İskenderun halkıyla birleşerek okula gitmeye karar verdiler. Okula gelindiğinde polis arabalarını devrimcilerin üzerine sürerek, dağıtmak istedi. Tabanca kabzasıyla iki arkadaşın başına vurdular. Fakat halkın direnmesi sonunda polisler ve faşistler geri lediler. Faşistler kaçmak zorunda kaldı.

Devrimcilerin tecrübesizliğinden doğan hatalar da oldu. Olaydan sonra gelişigüzel bir şekilde dağılındı. Bu ara da polis evlerine giden 11 arkadaşı götürerek nezarete attı. Yedi arkadaşımız ilk duruşmalarından sonra serbest bırakıldı.

Olaydaki önemli bir nokta da bütün devrimcilerin birlikte hareket etmeleriydi. Olay sırasında ortalık"Kahrolsun Faşizm", "Ne Amerika Ne Rusya" sloganlarıyla çınlıyordu. Grupçu zihniyetten kurtulamayan bir takım arkadaşlar ise, farklı sloganlar atmak için çalıştılarsa da büyük kalabalık "Ne Amerika Ne Rusya" sloganını atınca susmak zorunda kaldılar.

Şimdi okulda faşistler bir şey yapamıyorlar. Bu zafer İskenderun'lu bütün devrimcilerin, halkın zaferidir.

İskenderun'lu Bir Devrimci

DENİZLİ HALKI MHP'Lİ VALİYİ PROTESTO ETTİ

19/8/1976 gecesi, herkesin uykuda olduğu bir anda deprem Denizli halkını evsiz bıraktı. Çok sayıda ev, içinde durulmayacak şekilde yıkıldı. 6 ölü, yüzlerce yaralı var. Geceyi açıkta geçiren halk, yağmurun da yağmasıyla perişan oldu.

MHP'li vali Hayri Güler depremden meydana gelen zararı küçümseyerek, yetkililere hasarın az olduğunu bildirdi. Sadece 500 çadıra ihtiyaç olduğunu söyledi. Oysa, 3000 kişi evsiz kaldı. Halk "Vali İstifa", "Faşist Vali" pankartlarıyla valinin evinin önünde gösteri yaptı. Halk, "Valiyi İstiyoruz" diye bağırınca, valinin karısı tabancayla halkın üstüne saldırdı. Bu durum şiddetle protesto edilince, vali kaçmak zorunda kaldı. Daha sonra halk "Birlik Olalım, Çadırları Alalım", "Kahrolsun Faşist Vali" sloganlarıyla yürüyüşe geçti ve vali konağının önünde valinin halk düşmanı yüzü açığa çıkarıldı.

Denizli'den Bir Devrimci

AVŞAR KÖYLÜLERİ SİYASİ DÜŞÜNCELERİ YÜZÜNDEN BASKIYA UĞRUYOR

MC iktidarı Ege'de ilerici köylüler üzerinde ağır baskılar uygulamaktadır. Jandarma türlü bahanelerle köylere baskınlar yapmakta ve köy kahvelerinde halkı sıraya dizerek, silah arama bahanesiyle dipçiklemektedirler. Bazı köylülere "Sen nerelisin, hüviyetin yanında mı?" gibi sorular sorulmakta, köylüler "Köyün yerlisiyiz" dediklerinde de, namlunun ucuyla veya dipçikle itilip kakılmaktadırlar.

Son olarak, 8 Ağustos 1976 Pazargünü, Avşar köyünden beş altı köylü Bafa karakolu jandarmalarına karşı geldikleri gerekçesiyle karakola götürülüp, üç gün işkenceye maruz kaldılar. İşkence görenlerden birinin babası dışarda beklerken, jandarma başçavuşu "Gel bakalım kurtarabilecek misin?" diye bağırmış ve küfür etmiştir. Ayrıca diğer bir köylünün kardeşi karakola geldiğinde, kardeşinin işkenceden tanınmayacak hale geldiğini görmüş ve bu durumu bir dilekçeyle Milas kaymakamlığına ve savcılığa bildirmiştir. Buna rağmen savcı müdahale etmemiş ve 24 saat daha işkence yapılmıştır. Böylece savcı da işkence yapanların suçuna ortak olmuştur.

Avşar köylüleri bu baskıların köyün siyasi görüşlerinden dolayı yapıldığını, kendilerini sindirmeyi amaçladığını söylemektedirler. Ama bu tür baskılar onları korkutmamakta, faşist iktidara karşı nefretlerini bilemektedir. Bugün MC iktidarının yıkılması bütün çalışan yoksul halkın genel grevi ile mümkündür. Bü tün köylüler, işçiler, gençler bu konuda seferber olmalıdırlar.

Ege'den Bir Devrimci

DEPREMDEN ZARAR GÖREN DENİZLİ HALKI AÇIKTA KALDI

Denizli'deki depremden zarar gören vatandaşlar, gelen yardımların hiçbirinden faydalanamadılar. Yardım olarak 250 çadır, 500 bin lira para, 4 kamyon ekmek geldi. 500 bin lira parayı Denizli'de bir avuç sömürücü beş on sene önce yıkılan evlerini depremden yıkılmış gibi göstererek paylaşmışlardır. Çadırlar da depremden hiçbir zarar görmeyen doktorlar, avukatlar, hakimler gibi bürokratlara dağıtılmıştır.

Depremden sonra enkaz altından çıkarılan bir vatandaş şöyle dedi :

"Ben kiracıyım arkadaş. Ev göçtü, içindeki eşyalar enkaz içinde. Öyle bekliyoruz. Ne çadır var, ne bişey. Haberlerde vali, hasar görenlere çadır verildi diye öyle konuşuyor. İşte, görüyoruz yardım falan yok".

Denizli'nin en çok hasar gören emekçi evlerine yardım ulaşmadı. Burada oturan bir vatandaş, durumu şöyle anlatıyor:

"Bize çadır veriliyor dediler. Belediyeye vardık, Belediye 'Biz çadır değil, ekmek dağıtıyoruz' dedi. Çadırı kim veriyor? İl İmar Müdürlüğüne gittik. Orada da verecekleri ni sanmam. Çünkü çadırları zenginler bölüştü."

Belediye başkanı, valiye 5 000 çadır istenmesini söyleyince, vali bağırarak, "Ne 5 000 çadırı, 500 çadır bile çok gelir bunlara" demiştir. Bu vali, bu hükümet ayaktayken, kimse dönüp de bakmaz bile Denizli'nin yoksul halkına.

Denizli'den Bir Devrimci

PESAN İŞÇİLERİ : "HAKLARIMIZI ALMAK İÇİN MÜCADELE EDECEĞİZ "

Bizler, Pesan Kollektif Şirketi Plastik Sanayiinde çalışan işçileriz. İçinde bulunduğumuz sömürü ve baskıyı Halkın Sesi dergisi aracılığı ile duyurmak istiyoruz.

Biz fabrikada çalışan 10 işçiyiz. Fabrikada normal olarak 25 işçiye ihtiyaç var - ken, patron bütün işi, aralarında çocukların da bulunduğu 10 kişiye gördürüyor. Bunu hem işçileri daha fazla sömürmek hem de sendikalaşmayı önlemek için yapıyor. Sabah saat 7'den akşam 7'ye kadar çalışıyoruz. Ayrıca Cumartesi günü de saat 6'ya kadar çalışıyoruz. Patron fabrikanın iş riskini de işçilere yüklüyor. İşe biraz geç gelsek, iki günlük yövmiyemiz kesiliyor. 1 gün de işten uzaklaştırılıyoruz. Haftalık ortalama 300 lira alıyoruz. Patron bu şartlarla çalışmamızı istediği icin bize baskı yapıyor. Bu şartları kabul etmezsek işten atacağını söy - lüyor.

Ama biz bu şartlar altında çalışmayacağımızı bildirerek, haklarımızı aramaya karar verdik. Patron sürekli olarak sendika ve sigorta hakkımızı gaspediyor, 10 lira zam isteği karşısında ise, sadece 7 lira veriyor. Bu haklarımızı almak için mücadele edeceğiz.

Pesan Plastik Sanayii İşçileri Trabzon

HALKIN SESİ. / HAFTALIK SİYASİ DERGİ. / SAHİBİ : Hüseyin Karanlık. / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : Kemal Doğan /
YÖNETİM YERİ : Yeniçeriler cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İstanbul. /YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ : PK 1103 Karaköy-İstanbul. /
BASKI : Daily News Web Offset. / ABONE ŞARTLARI : Yurtiçi yıllık 125 TL, altı aylık 65 TL, Yurtdışı yıllık 200 TL. altı aylık 100 TL /
İLAN ŞARTLARI : Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI : 100 TL. / GENEL DAĞITIM : Tür-da / EGE DAĞITIMI : Orhan Özşişman. /
ANKARA DAĞITIM : Fikri Nigiş

İşçi Sınıfının Eylem Birliğinin Önündeki Engel

MC iktidarının devlete ait işyerlerinde çalışan işçiler üzerindeki baskıları şiddetlendi. Son zamanlarda çeşitli işyerlerinde, siyasi amaçlı işten çıkarmalar yaygın bir hal aldı. Öte yandan büyük patron örgütleri, işçi sınıfına karşı yeni bir saldırının hazırlıklarını yapmaya başladılar. Bu şartlarda işçi sınıfının eylem birliği en çok tartışılan bir mesele haline geldi.

Eylem birliği önerileri karşısında Halil Tunç, "DİSK bir adım atarsa, ben dört adım atarım" demektedir. DİSK yöneticileri de aynı içerikteki sözleri tekrarlayarak, eylem birliği önerilerini olumlu karşıladıklarını belirtmektedirler. Ne var ki, bu gibi sözler ilk değildir. Sadece MC iktidarı dönemini ele alalım. Aşağı yukarı 1,5 yıllık bir süre içinde hemen bütün sendika yöneticileri tarafından "eylem birliği" nutukları atılmıştır. Ama gerçekleşen sadece koltuk kavgası, grev kırıcılığı ve bölücülük olmuştur.

Sık kullanılan bir deyimle, " sade vatandaş"ın aklından şu sorular geçmektedir? Bu kadar çok sözü edilen eylem birliği neden gerçekleşmemektedir? Daha da önemlisi, bir türlü gerçekleşmeyen bu eylem birliğinden neden bu kadar sık bahsedilmektedir?

Aslında mesele açıktır. Eylem birliği işçi sınıfının bütününün menfaatinedir. Sendikaların başında oturanların çoğunluğunun ise, işçiyle, halkla hiç bir ilgisi yoktur. Onlar artık bir parçası oldukları hakim sınıfların çıkarına bakmaktadırlar. İncelense büyük bir kısmının han, hamam, apartman sahibi oldukları görülür. Sözümüz Türk-İş için de, DİSK için de geçerlidir. Hele iki konfederasyonda da bir kısım sendikacı vardır ki, bunlar kaderlerini tamamen emperyalistlerle birleştirmişlerdir. Ülkeyi zayıf düşürmek, halkı güçsüzleştirmek isteyen emperyalistlerin adamları efendilerinin çıkarlarına uygun olarak işçiyi bölmektedirler. Türk-İş içinde Amerikan yanlıları olan AP'li ve MHP'li sendikacılarla DİSK içindeki Rus beşinci kolu Mehmet Ertürk-Aydın Meriç kliği bu işi yapmaktadırlar. Mesele açıktır demiştik. O halde neden görülmüyor?

Türk-İş'teki AP'li, MHP'li grev kırıcıları 25 yıllık Amerikancılardır. Bunlar için herkes "haydi canım sen de, bunlar faşist" diyebilmektedir. Çünkü belirttiğimiz gibi aradan 25 yıl geçmiştir. Yine de faşist ve gerici ideolojilerin etkisiyle bu Amerikancılar bir kısım işçiyi kontrol altında tutuyorlar. Ama etkileri giderek hızla zayıflıyor.

DİSK'teki beşinci kola gelince... Bunlar yeni demogojiler kullanan sendika ağalarıdır. Ağızlarından, "sermaye", "sınıf" ve "sosyalizm" lafları düşmemektedir. Ortaya çıkışları da henüz birkaç senenin işidir. İşte, eylem birliğinin önündeki görülmeyen engel de bunlardır. Aslında ne olduklarını öğrenmek için işçi mücadelelerine kısaca bakmak yeterlidir. İşte Konya'da 3000 yol işçisi grev yapıyor. Hem de yöneticilerinin ağzından ifade edildiği şekilde MC'ye karşı. DİSK içindeki revizyonistler ise, bu grevi desteklemiyorlar. Bu sadece bir örnektir. Ama gerçekleri görebilmek için önyargılardan kurtulmak gerekir.

Bu önyargıları bir türlü atamayanlara göre, işçi sınıfının eylem birliğinin sağlanması için, "Türk-İş'in yıkılması ve sendikal birliğin DİSK'te sağlanması gerekmektedir". Niçin? Türk-İş ve DİSK arasında, uyguladıkları politika bakımından bir fark mı kalmıştır? Tabandaki işçi için hiçbir fark yoktur. Emperyalist uşakları her iki tarafta da vardır. Sendika ağalığı Türk İş'in de, DİSK'in de bütün uygulamalarında gözle görülmektedir. Sonra bütün bunları bırakalım, eylem birliği için Türk-İş'in yıkılması mı beklenecektir? Ortada somut bir eylem vardır. MC'nin yıkılması için tüm çalışanların grevi. DİSK içindeki bir avuçluk Mehmet Ertürk-Aydın Meriç kliğinin sosyal-emperyalizmin hizmetindeki siyasi emelleri ve koltuk hırsları için, bu mücadele engellenecek midir? DİSK etrafında olmazsa eylem birliği olmaz diyenler, bugün iki konfederasyonun tabanındaki işçilerin birliğini baltalıyorlar.

Daha da kötüsü, bazı ilerici çevrelerin hatası artık önyargılara kapılmakla da kalmamaktadır. Bunlar, neyin ne olduğunu bilmektedirler. Mehmet Ertürk-Aydın Meriç kliğinin Rus sosyal-emperyalistlerinin beşinci kolu olduğunun da farkındadırlar. Ama, zaten Rusya'ya karşı teslimiyetçi olduklarından bu kliğe boyun eğmektedirler. Bunlar, Mehmet Ertürk-Aydın Meriç kliğine adeta Rus sefarethanesi gözüyle bakıyorlar. Ve kendi siyasi geleceklerini Rusya'ya teslimiyete bağladıklarından, bu klikle çeşitli anlaşmalara giriyorlar. Sosyal-emperyalist uşaklarının içinde bulunduğu sendikaları sırf bu yüzden ilerici olarak ilan ederken, diğer bütün sendikaları sarı diye damgalıyorlar. Halka güvenmemek bunları bu noktaya getirmiştir. Bu ilerici çevrelerin gerçek ilerici çizgiyi sürdürebilmeleri beşinci koldan ellerini çekmelerine bağlıdır.

Sonuç olarak, işçi sınıfının eylem birliğinin gerçekleşmesi için, sadece bu birliği baltalayan revizyonistlere ve faşistlere karşı çıkmak yetmemektedir. Özellikle, sosyal-emperyalizmin uşaklarına boyun eğmeye, teslimiyetçiliğe karşı da mücadele verilmelidir. İlerici çevreleri eylem birliğinin geliştirilmesine daha fazla katmak böylece mümkün olacaktır.

Buraya kadar eylem birliğinin önündeki engele değindik. Bugüne kadar gerçekleşmemesine rağmen neden eylem birliğinin hâlâ güncel konu olduğuna gelince, bu konuyu güncelleştirenin halkın mücadelesi olduğunu söylemeliyiz. Yani bu talebi asıl ileri sürenler 'eylem birliği' diye nutuk atanlar değil emperyalizmin, faşizmin, MC'nin baskıları altında ezilenlerdir. Onların zorlamasıyladır ki, bugün çeşitli çevreler "eylem birliği" nin savunucusu olmaktadırlar. Eylem birliğinin önündeki engelleri temizleyecek olan da işçi sınıfının mücadelesidir.

SAĞLIK ELEMANLARI!

TÜS-DER'İ BİR AVUÇ SOSYAL FAŞİSTE BIRAKMAYALIM!

Hacettepe doktor,hemsire ve personeli yürüyor: "KATİL İKTİDAR'

Kısa adı TÜS-DER olan Tüm Sağlık Elemanları Derneği Ankara Şubesinin Genel Kurulu 11 Eylül'de toplanıyor.

Kongre sağlık elemanları üzerindeki faşist baskıların arttığı ve hayat şartlarının giderek ağırlaştığı şartlarda toplanıyor. Ankara'da çalışan sağlık elemanları, TÜS-DER'in revizyonist yöneticilerinin, yurtsever dernek üyeleri üzerinde baskılarını yoğunlaştırdığı günlerde bir araya gelecekler. Ankara Şubesi kongresi, 30 bin üyesi olan ve yönetimini revizyonistlerin ele geçirdiği TÜS-DER'in, büyük kongresini doğrudan etkileyecek nitelikte-dir. Bu sebeplerden TÜS-DER kongresi, yurdumuzun bağımsızlığı ve demokrasi mücadelesi açısından önem taşımaktadır.

Sağlık elemanları birçok güçlükler altında çalışıyorlar. Yurdumuzda sağlık hizmetleri en çok ihmal edilmiş alanlardan biridir. Ülkemizde hâlâ 10 bin kişiye 25 yatak ve 2300 kişiye bir doktor düşüyor. Nüfusu 10 binin altındaki yerleşme yerlerinde bir doktora düşen insan sayısı 23 bindir. 4200 kişiye bir hemşire, 3700 kişiye bir sağlık memuru ve 3200 kişiye bir ebe düşmektedir. Bu şartlarda sağlık hizmetleri iyi bir şekilde yürütülemediği gibi, sağlık elemanları da ağır yükler altında kalmaktadırlar. Sağlık elemanları İş Kanununa aykırı olarak dokuz, hatta oniki saat çalıştırılmaktadırlar. Çalıştıkları fazla saatlerin ücreti ödenmemektedir. Verilen yan ödemeler, yaptıkları işin yanında çok az kalmaktadır. Birçok sağlık elemanı tazminat alamamaktadır. TÜS-DER'in yönetimini elinde bulunduran revizyonistler bugüne kadar sağlık elemanlarının acil talepleri için hiçbir çalışma yapmamışlar, bu sorunlara ilgisiz kalmışlardır.

Bugün TÜS-DER yönetimini elinde tutanlar sosyal-emperyalizmin beşinci koludur. Revizyonist yöneticiler kongre öncesinde yurtsever sağlık elemanları üzerindeki baskılarını yoğunlaştırdılar. Toplantılarda yurtseverlere "anarşistler, goşistler" diye saldırdılar. Muhalefet sözcülerini susturmaya çalıştılar. Sopalarla tehdit ettiler. Hacettepe'de Yurtsever Devrimci Muhalefetin bildirisini dağıtan sağlık memurları TÜS-DER'in revizyonist yöneticilerinin saldırısına uğradılar. Birçok yurtseveri "sağlık elemanı değildir" gerekçesiyle dernekten attılar. Revizyonist yöneticiler son olarak da, Yurtsever Devrimci Muhalefet içinde yer alan altı üyeyi kongre öncesinde ihraç ettiler, üç üyeye ihtar verdiler.

TÜS-DER'in başında bulunan işbirlikçi kliğin sağlık elemanlarının haklarını korumak gibi bir meselesi yoktur. Onların bütün faaliyeti sosyal-emperyalizmin yurdumuzu ele geçirmesine yardımcı olmaktır. TÜS-DER yöneticileri dernekten attıkları yurtseverlerin "işçi sınıfı düşüncesinin dışında olduklarını" söylüyorlar. "DİSK'in öncülüğünde bütün çalışanların birliği"nden söz ediyorlar. Revizyonistlerin işçi sınıfı düşüncesine bağlılıktan anladıkları sosyal-emperyalizme ve DİSK'e çöreklenmiş Mehmet Ertürk-Aydın Meriç kliğine bağlılıktır. Bu sözlerle TÜS-DER'i DİSK içindeki şeflerinin emrine sokmayı, derneğin bağımsızlığını yok etmeyi amaçlıyorlar. Onlar her yerde "sosyalist sisteme bağımlılık" sözleri arkasına gizlemeye çalıştıkları sosyal-emperyalizme bağımlılığı savunuyorlar. İşte bu yüzden revizyonistler sosyal-emperyalizmi ve kendi işbirlikçi yüzlerini açığa çıkaran yurtseverlere tahammül edemiyorlar. Son olarak Ankara Numune Hastanesinde olduğu gibi faşistlerle birlik olup devrimcilere saldırıyorlar.

TÜS-DER'in yönetimindeki revizyonistler, tıpkı TÖB-DER kongresinde olduğu gibi birliğin savunucusu kesiliyorlar. Yurtseverleri bölücükle suçluyorlar. Oysa onlar yurtsever sağlık elemanlarını "işçi sınıfı bilimine ters düşen, yanlış ve sapık akımların pisliği..."(TÜS DER Genel Başkanı Hasan Fehmi Mavi. Ürün Dergisi, Sayı 26) gibi sözlerle saldırarak gerçek bölücülüğü yapıyorlar. TÜS-DER üyelerini parçalamak için "işçi sınıfı bilimi içinde, dışında, yakınında vs." gibi ayrımlar yapıyorlar. Kendi görüşlerinde olmayanları örgütten atma tehdidiyle baskı altına alıyorlar. Hacettepe'deki yemek boykotunu kıran ve kitlenin birliğini parçalayanlar da revizyonist yöneticilerdir. Yine revizyonistler MEM-DER, BEL MEM-DER, TÜM P.TT-DER gibi yurtsever memur derneklerine saldırarak, memurların tabandaki birliğini baltalamaya çalışmaktadırlar.

TÜS-DER yöneticileri örgüt içi demokrasiyi de yok ediyorlar. Sağlık elemanlarını "TÜS-DER'i, her görüşün sorumsuzca savunulduğu disiplinsiz bir örgüt" (12. 3. 1976 tarihli TÜS-DER Ajansı) haline getirmekle suçluyorlar. Onların disiplin dedikleri dernek üyelerini sosyal-faşist baskıyla fikirlerini söyleyemez hale getirmektir. Giderek güçlenen Yurtsever Muhalefetin sesini boğmaya çalışmaktır.

Bütün TÜS-DER üyeleri, örgütümüzü sosyal-emperyalizmin hizmetine sokmaya çalışan bir avuç revizyoniste karşı birleşelim.

Bugüne kadar revizyonistlerle beraber çalışmış olan arkadaşlar, Brejnev takipçilerinin emellerine alet olmayalım. Yurtsever saflarda yerimizi alalım.

Yurtsever sağlık elemanları halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yerlerini alacaklar, TÜS-DER'i bir avuç Sovyet işbirlikçisine bırakmayacaklardır.

Demokratik Parti Milletvekili Özer Ölçmen:

"Boğazlardan Rus Gemilerinin Geçişine Karşı Olanlar Bu Fikirlerini Halka Maletmelidirler"

Halkın Sesi, geçenlerde bir demeç vererek, Kiev uçak gemisinin Boğazlardan geçişine müsaade eden MC hükümetini kınayan DP milletvekili Özer Ölçmen'le konuştu. Ölçmen, muhabirimizin bu konudaki sorusunu şöyle cevapladı.

Halkın Sesi : Temmuz ayı içinde Boğazlardan geçişi düzenleyen Montrö anlaşmasının süresi, tarafların itiraz etmemesi üzerine kendiliğinden uzadı. Bundan kısa bir süre sonra da Ruslar uçak gemisini Boğazlardan geçirerek Akdeniz'e indirdi. Siz, gazetelere verdiğiniz bir demeçte 'Kiev süper uçak gemisinin Boğazlardan geçişinin Montrö anlaşmasına aykırı olduğunu' belirtmiştiniz. Bu konudaki görüşlerinizi açıklar mısınız ?

Özer Ölçmen : Evet, Kiev uçak gemisinin Boğazlardan geçmesi Montrö anlaşmasına aykırıdır. Çünkü, Montrö anlaşması uçak gemilerinin Boğazlardan geçişini yasaklamaktadır. Zaten Ruslar da geminin niteliğini başka türlü göstermek lüzumunu hissettiler. Eğer anlaşmaya aykırı olmasaydı, böyle bir şeye de ihtiyaç duymazlardı. Bence esas önemli olan nokta, Montrö'de vuzuh olmasa bile, anlaşmanın yenilenmesi için vakit gelmişti. Başbakan bu konuda tedbirlerini alarak Montrö'nün tadilini isteyebilirdi. Montrö gibi, Türkiye'nin bağımsızlığını tam olarak yansıtmayan bir anlaşmaya karşı tutum almalıydı. Bunu istememekle, önemli bir fırsat kaçırılmıştır. Bugün bu hükümet, tehlikeli flörtlerle uğraşmaktadır. Amerikan Kongresi'ni tehdit etmek için, Rusya ve diğer Varşova Pakti ülkeleri ile flört ediyor. Bu bloka ekonomik ve siyasi alanda en büyük tavizleri veriyor. Bence Kiev'in Boğazlardan geçişine de bu açıdan bakmak lazım. Hükümet, kıta sahanlığı meselesinde Rusya'nın desteğini alarak Hora'yı serbestçe Ege'ye çıkarabilmek için de Kiev'in geçişine izin verdi.

Bugün dünya politikasının odak noktasını Akdeniz oluşturuyor. Gerek bölgenin petrol zenginlikleri, gerekse Akdeniz ülkelerinin önemi buna yol açıyor. Bu sebeple Akdeniz'deki kuvvet dengesinin önemi artıyor. Bugün NATO ve Varşova Paktlarının Akdeniz'deki deniz güçlerini karşılaştıracak olursak, son zamanlardaki gelişmelerle Varşova Paktının daha güçlendiğini görüyoruz. Kiev'in geçişi de buna hizmet etmiştir. Gene de esas meseleyi sadece, Kiev'in geçişi olarak görmemek gerekir. Önemli olan nokta Kiev in geçişinin bir emsal teşkil edeceğidir. Önümüzdeki dönemde, Rusya Kiev'i örnek göstererek Boğazlardan her türlü gemiyi geçirmek isteyecektir. Bu sebeple, Boğazlardan Rus gemilerinin geçişine karşı olanlar, bu fikirlerini halka maletmelidirler.

"DGM'LER YENİDEN KURULMAMALI, BU MAHKEMELERİN BÜTÜN KARARLARI İPTAL EDİLMELİDİR"

Avukat Mehmet Cengiz

Devlet Güvenlik Mahkemeleri "12 Mart hukuku"nun ürünüdür. Bunun kurumlaşmış bir şeklidir. "12 Mart hukuku"nun halkımız için ifade ettiği anlam ise işkence ve zulümdür.

DGM'ler, Sıkıyönetim Mahkemelerinden devralınan mirasın üzerine inşa edilmişlerdir. Amaç bu mahkemelerin görevlerinin sürdürülmesidir.

DGM Kuruluş Yasası da buna uygun olarak hazırlanmıştır. Ancak, gelişen demokratik muhalefet oyunu bozmuş, Anayasa Mahkemesi bu mahkemeyi tümüyle iptal etmiştir.

Bu durumda, DGM'lerin yasal dayanağı tamamen ortadan kalkmış olmaktadır. Hakim sınıflar, bu mahkemeleri yeniden geçerli kılabilmek için eski yasayı daha da ağırlaştırarak tekrar parlamentodan geçirmek istiyorlar.

Bu yasa tasarısı, Mussolini İtalya'sındaki "Devleti Koruma Özel Mahkemeleri" gibi, tamamen siyasi nitelikte mahkemelerin kurulmasını hedef almaktadır. Getirilen hükümler, Anayasa'nın "mahkemelerin bağımsızlığı", "hakim teminatı", "tabi hakim", "olağanüstü mahkeme kurulamayacağı" ve "savunma hakkı" ilkelerine tamamen aykırıdır.

Bu mahkemelerin hakimleri idare tarafından atanmaktadır. Danıştay kararlarını tanımadığını açıkça ilan eden bir idarenin, yetkileri ölüm cezaları vermeye kadar uzanan bu hakimleri seçerken gözönüne alacağı ölçüleri tahmin etmek hiç de zor olmasa gerek.

Ayrıca, DGM üyelerinden ikisi askeri hakimler arasından atanmaktadır. MC'nin Savunma Bakanı'nın idari hiyerarşisine dahil olan bu hakimlerden oluşacak siyasi nitelikte bir mahkemenin bağımsız olabileceği düşünülebilir mi?

Bu yollarla göreve getirilen hakimlerin hiçbir teminatları olamayacağı açıktır. Nitekim, 12 Mart'tan sonra kurulan Sıkıyönetim Mahkemelerinden kararları beğenilmeyenlerin nasıl lağvedildiğini, bazı hakimlerin nasıl görevlerinden alındığını ya da emekliye ayrıldığını gördük.

Ayrıca, bu mahkemelerin hakimleri 3 yıl için atanmaktadır. Bu sürenin sonunda tekrar görevde kalıp kalmamaları idarenin elindedir ve idare açısından gösterdikleri "başarı"ya bağlıdır.

Getirilen bu hükümler karşısında DGM hakimlerinin "bağımsızlık" ve "güvence"sinden söz etmek mümkün olamaz. Güvencesi olmayan hakimlerin bağımsız davranması ve adil bir yargılama yapması mümkün değildir.

Bu mahkemeler belli suçları yargılamak için kurulmaktadır. Sanıkların yargılanmaları, genel kaidelere göre belli olan "tabii hakim"in elinden alınarak, özel olarak kurulmuş bulunan üst mahkemelere verilmektedir.

Bu bakımlardan da, DGM'ler "tabii hakim" ilkesini çiğneyen "özel ve olağanüstü" mahkemelerdir. Anayasa'nın 32. maddesi bu tür mahkemelerin kurulmasını kesinlikle yasaklamıştır. Bırakalım 1961 Anayasasını, DGM'ler 100 yıl önceki 1876 Anayasasına dahi aykırıdır. 1876 tarihli "Kanunu Esasi" bile 89. maddesiyle olağanüstü mahkemeleri reddetmektedir.

DGM'lerde yargılanan sanıkların savunma hakları açıkça çiğnenmektedir. Sanıklar "mahkemenin inzibatını bozdukları" gerekçesiyle salondan kolaylıkla atılabilmekte ve iki kez atılan sanık bir daha duruşmalara alınmamaktadır. Ölüm ya da en azından yıllarca tutan hapis cezaları ile cezalandırılması istenen bu sanıkların katılamadıkları yargılamalarda savunma haklarının varlığından söz edilmesi mümkün olamaz.

Nitekim, bugün İstanbul DGM'de, duruşmadan atılmadan hakimleri reddetmek imkansız durumdadır. Çünkü, hakimleri reddeden her sanık, "duruşmanın inzibatını bozduğu" gerekçesiyle salondan atılmaktadır. Daha sonra bu sanıkların mahkeme koridorlarında görevlilerce dövülmeleri sık sık raslanan olaylardandır.

Ayrıca, bu kanunda yer alan, reddedilen hakimin, kendisinin reddi konusunda karar verme imkan tanıyan hüküm de savunma hakkının hiçe sayıldığının işaretidir.

Artık bugün herkesçe bilinen, dahabunungibi birçok sebep açıkça gösteriyor ki, tekrar kurulmak istenen DGM'ler, başta emekçi halkımız olmak üzere, tüm ilerici, yurtsever kişi ve kuruluşları yargılamak, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini bastırmak görevini üstlenecekleridir. DGM'ler hâlâ hakim sınıfların gündemindedir ve önümüzdeki günlerde de önemli sorunlardan biri olarak kalacaktır.

Bu nedenle, DGM'lerin tekrar kurulmasına karşı sürdürülen mücadeleyi yeni baştan gözden geçirmek, önümüzdeki hedefleri saptamak acil bir demokratik görevdir.

DGM'lerin yeni bir yasa çıkarılamaması nedeniyle kurum olarak ortadan kalkması şüphesiz ki, halkın yararınadır ve mutlaka kazanılması gereken bir demokratik mevzidir. Ancak bu, 12 Mart faşizminin hakim kıldığı "hukuk" anlayışının yıkılması demek olmayacaktır. Halen bu mahkemelerde görülmekte olan yüzlerce dava ve tutuklu yanında, bir o kadar da verilmiş mahkumiyet kararı ve hükümlü yurtsever bulunmaktadır.

Anayasaya aykırılığı açıkça saptanmış olan bu kurumların verdiği kararların iptali ile hükümlü ve tutuklu yurtseverlerin serbest bırakılması da, ısrarla savunulması gereken demokratik bir taleptir. En azından, DGM'lerin gördüğü ve mahkumiyet kararı verdiği bütün davalara genel mahkemelerde yeniden bakılmalıdır. Anayasaya aykırı mahkemelerde yapılan yargılamalar ve verilen hükümler meşruiyet temelinden yoksundur. Kısaca, "DGM Kapatılmalı" ve "hükümleri iptal edilmeli" şeklindeki talepleri birleştirmek zorundayız.

Bu mahkemelerin verdikleri kararların temyiz incelemesi Yargıtay'da özel olarak kurulan 9. Ceza Dairesi'nde yapılmaktadır. DGM'lerin hukuki varlıklarının sona ermesiyle birlikte bu özel ceza dairesinin de lağvedilmesi gerekmektedir. Çünkü bu özel daire de kaynağını Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilen DGM kuruluş yasasından almaktadır.

Ayrıca, 1961 Anayasası'ndaki sınırlı demokratik hakları "lüks" sayan anlayış, 12 Mart' tan sonra Anayasada yaptığı ikinci değişiklikle DGM leri Anayasa içine de sokmuştur.

Kuruluşu, hakimlerinin atanmaları, soruşturma ve yargılama usul ve yetkileriyle tamamen olağanüstü mahkemeler niteliğinde olan, İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'ne aykırı bulunan bu kurumların Anayasadan çıkarılması da önümüzdeki hedeflerden biri olmalıdır.

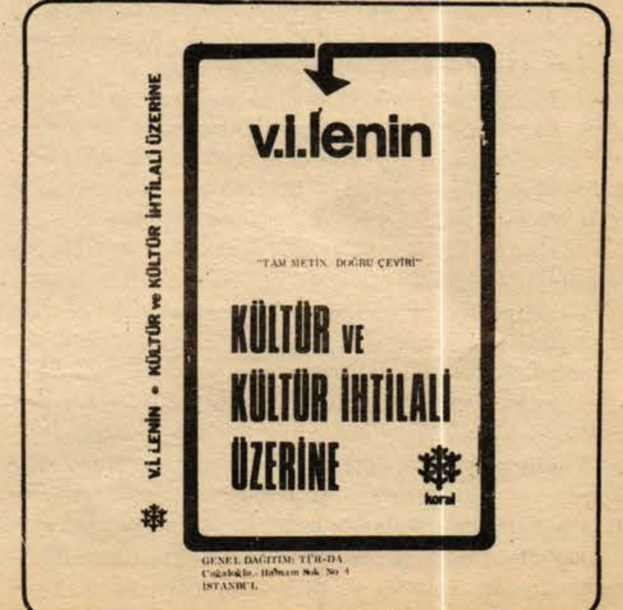
DGM'lere karşı mücadele konusunda hukukçulara çok önemli görevler düşmektedir. Ancak bu arada, genellikle bazı hukukçular arasında rastlanan hatalı bir eğilime de işaret etmekte fayda var. DGM'lere karşı mücadele, sanıldığı gibi sadece hukukçuların "adalet mekanizmasındaki bozukluklara karşı" tavrı meselesi değildir. Aksine geniş halk kitlelerinin, faşist olmayan herkesin, bütün namuslu vatandaşların özgürlük uğruna verdiği bir mücadeledir. Bu bakımdan hukukçuların önündeki görev bu yolda geniş halk yığınları ile birleşmektir.

Bazı çevreler de, DGM tasarısının bugüne kadar parlamentodan geçirilememiş olmasını, 163. madde konusundaki tartışmalara ve hakim sınıflar içindeki çelişmelere bağlıyorlar. Bu kesinlikle yanlıştır. MC'nin DGM'ler konusunda belli ölçülerde gerilemesinin belirleyici nedeni, geniş halk yığınlarının demokratik muhalefetidir. Burada, sendikalar yasasında yapılacak değişiklikle işçi sınıfının demokratik haklarını elinden almak isteyen AP iktidarının, 15-16 Haziran 1970'de içine düştüğü aczi hatırlatmak gerekir.

DGM'lerin yeniden kurulması ancak kitlelere dayanan aktif bir mücadele ile önlenebilir. Geniş halk yığınlarını, çeşitli mesleklerden insanları, bütün demokratik kuruluşları kapsayan mücadele biçimleri hazırlanmalı, örgütlenmeler gerçekleştirilmelidir. DGM tasarısının teşhir faaliyeti da ha geniş olarak yürütülmelidir.

DGM tasarısının kanunlaşması halinde kurulacak mahkemeler, zorunlu olan "saygı" ve "güven" duygularından yoksun olacaklardır. Halkın vicdanına ters düşen "mahkeme" ve "adalet" düşünülemez. Artık çağımızda üyeleri hükümetçe atanan mahkemeler kurmak mümkün değildir. Bu yolla oluşturulacak heyetler, adına "mahkeme" dense dahi gerçekte, olağanüstü yetkilere sahip birer siyasi "komisyon"durlar.

Halkımız yakın geçmişinde daha başka komisyonlar da gördü. Ancak unutulmasın ki, Bayar - Menderes diktatörlüğü, "tahkikat komisyonları" ile birlikte gitmişti.

Halkın Kurtuluşu'nun Ege Meselesin

Ege'de savaş kışk

Halkın Kurtuluşu dergisinin 18, 19 ve 20. sayılarında Ege meselesi ve Türkiye-Yunanistan anlaşmazlığı konularında bazı makaleler yayınlandı. Bu makaleler, yanlış ve tutarsız fikir ve tahlilleri içeriyordu. Bu hatalı görüşleri ele alacak ve eleştireceğiz.

RUSYA İLE AMERİKA İTTİFAK HALİNDE MİDİRLER ?

Halkın Kurtuluşu'na göre Ege'deki süper devletin aralarında yürüttükleri pazarlıklar cereyan etmektedir. Ege, nüfuz alanlarına ayrılmış ve harita iki süper devlet arasında çoktan çizilmiştir . Derginin 19. sayısında şöyle deniliyor:

"Şimdi Kissinger ve Rusya'nın 'ilgili şahsiyetleri', ellerinde bir Ege haritası, iki ülkenin egemenlik ve çıkarlarını hiçe sayarak sadece kendi 'büyük devlet' çıkarlarını ve nüfuz alanlarını gözealan planlar çizmektedir. . .Pazarlık iki süper devlet arasında geçmektedir".

Bu söylenenler, Halkın Kurtuluşu'nun emperyalizmi kavrayışının tamamen sakat olduğunu gösteriyor. Üstelik,Halkın Kurtuluşu günlük basında her gün yer alan gelişmelerden ya hiç haberdar değildir yada olayları anlayamamaktadır.

Halkın Kurtuluşu iki süper emperyalist arasındaki çelişmeleri tamamen gözardı ederek, siyasi tahlillerinin kaçınılmaz yanlışlara doğru sürüklenmesinin temelini hazırlıyor. Halkın Kurtuluşu , Amerika ile Rusya arasında rekabetin değil, ittifakın esas olduğunu iddia ederken, en azından şu soruya cevap vermelidir. Böyle bir şey düşünecek olursak, iki süper devlet arasındaki çılgınca silahlanma yarışını, dünyanın her köşesindeki kapışmayı, dünya savaşı tehlikesinin gün geçtikçe artmasını nasıl izah ederiz.

Günlük olaylara bakalım. Tercüman gazetesinden, Cumhuriyet'e varıncaya dek bütün günlük gazetelerin yorumcuları Ege meselesinde iki süper devlet arasındaki çelişmeleri ortaya koyuyorlar . Ege'de Rusya ile ABD'nin birbirleri aleyhine manevra üstüne manevra çevirdikleri açıktır. Türkiye ile Yunanistan arasındaki anlaşmazlıkta Rusya çeşitli yollara başvurarak Türkiye'ye destek veriyor ve çatışmayı körüklemeye çalışıyor. Amerika ise, Türkiye'yi de . Yunanistan'ı da kollayarak durumu yatıştırmak istiyor.Bunun nedenleri ortadadır. Bölgede nüfuzunu gitgide kaybeden ABD müttefiki olan her iki ülkeyi de elinde tutabilmek için çatışmaya karşıdır. Rusya ise, Avrupa'nın Güneydoğu kanadını parçalamak, böylece bölgede hegemonya alanını genişletmek istiyor. İki NATO üyeşinin çatışması şüphesiz Rusya'nın işine gelecektir. Çatışma şiddetlendikçe iki ülkeden birisi mutlaka Rusya'ya dayanmak zorunluluğunda kalacaktır. Hesap budur. Bunu herkes anlıyor. Bu yüzden Yunanistan'a karşı saldırgan emeller besleyen Demirel ve Feyzioğlu Karadeniz ülkelerinin çıkarlarından bahsediyorlar. Bu yüzden Tercüman. Rusya bizi destekliyor diye manşet atıyor. Bu yüzden, şöven eğilimli bir kısım ilericiler "Yunanistan'a karşı Rusya ile birleşmeliyiz" şeklinde makaleler yazıyorlar Bütün bu gerçekleri anlamayan Halkın Kurtuluşu , tahlillerini boşluk üzerine, sigara dumanı üzerine kuruyor.

Ege meselesi revizyonistlerin iddia ettikleri gibi sadece kıta sahanlığı meselesinden, yada petrol aramadan ibaret değildir. İki süper devletin Ege'deki tutumları dünya çapında yürüttükleri rekabetin bir parçasıdır. Yükselen ve yeniden paylaşım talebinde bulunan bulunan bir emperyalist olarak Rusya Ege'de de savaş kışkırtıcılığını göstermektedir. İşte bu yüzden, tam Türkiye ve Yunanistan anlaşmaya oturacakken Rusya devreye girmiş ve Yunanistan'a verdiği notayla Türkiye ' nin saldırgan tutumunu desteklediğini ortaya koymuştur. Hora'nın Ege'ye açılışı bile, Demirel'in Kiev'e yaktığı "geç" işareti sayesinde değil midir?

Dünya hegemonyası mücadelesini kavramamak ve gerçeklerden kopukluk Halkın Kurtuluşu'nu revizyonist tahlilleri tekrarlamaya götürüyor. Bu yüzden 20. sayısında "Ege'nin gerginleşmesinin ABD' nin işine geldiğini" yazıyor. En fazlası Halkın Kurtuluşu, iki süper devlet deyimini yerli yersiz kullanarak Ege'de esas savaş kışkırtıcısı Rusya' yı gözlerden gizliyor. Şüphesiz Halkın Kurtuluşu'nun revizyonistlerin tahlillerini taklit etmesi, revizyonistlerin de yanlış tahlil yaptığını göstermez. Onlar durumun pekala farkındadırlar, ama kendi amaçlarına uygun olarak efendilerinin tutumunu örtbas etmeye çalışıyorlar. Devrimci bir yayının aynı hataya düşmesi ise acıdır.

Bütün bu hataları bir yana, Halkın Kurtuluşu revizyonist önyargılara o denli kapılmıştır ki, Türkiye ile Yunanistan arasındaki uzlaşıcı görüşmelerin bir an önce başlaması için Güvenlik Konseyi' ne öneri getiren İngiltere, Fransa ve İtalya'nın da savaş kışkırtıcısı olduğunu iddia ediyor. Bu ülkeler neden Ege'de savaş istesin? Rusya'nın işine yarasın diye mi? Böyle bir saçmalık düşünülemez. Belki de buna cevap olarak "silah satmak" için diyenler çıkar. Oysa temel mesele, siyasi bir olgu olan hegemonya mücadelesidir. Ticaret ise, bunun yanında ikinci dereceden bir meseledir ve siyasi üstünlük sayesinde elde edilebilecek olan bir imtiyazdır. Düşünülmelidir ki, Rusya'nın bölgede üstünlük sağlaması bu cinsten ticaret imkanlarını da ortadan kaldıracaktır. Üstelik, İngiltere, Fransa ve İtalya için şunları da söylemek mümkündür ki , bu ülkeler bölgeye hakim olabilecek güçte ülkeler değildir. Bunlar, iki süper devletin ve özellikle Rusya'nın baskı ve tehdidi altındadırlar. Bu Avrupa ülkelerinin savaş kundakçılığını yaptığını iddia etmek, Rusya'yı gözlerden gizlemek isteyen revizyonistlerin başvurdukları bir taktiktir. Tekrarlayalım, revizyonistlerin sinsi amaçlarla yaptıkları bir tahlili ve ortaya koydukları bir siyaseti devrimci bir derginin taklit etmesi acıdır.

TÜRKİYE VE YUNANİSTAN HAKİM SINIFLARI ARASINDAKİ ÇELİŞMELER İNKAR EDİLİYOR

Halkın Kurtuluşu'nun sigara dumanı üzerine oturttuğu başka bir tahlil, Türkiye ve Yunanistan'ın hakim sınıflarının ittifak halinde olduğudur. Dergi şöyle diyor :

"MC'nin Dışişleri Bakanı İ. S. Çağlayangil, iki süper güç ve dünyanın diğer emperyalist ülkeleriyle Yunan işbirlikçilerinin temsilcisi Bitsios'la birlikte iki ülkenin halklarını kandırmanın ve iki ülkenin emperyalizme peşkeş çekilmesinin planlarını hazırlamaktadır." (Halkın Kurtuluşu, sayı : 19)

Şimdi bu fikri ciddi bir fikir olarak kabul et mek mümkün müdür? Madem, Türkiye ve Yuna nistan hakim sınıfları ittifak halinde hareket edi yorlar, nasıl oluyor da Ege'de savaş sözkonusu labiliyor. Gerçi Halkın Kurtuluşu, tıpkı gerçek rumu örtbas etmek isteyen revizyonistler gibi, b ranın sun'i olduğunu, içteki mücadeleyi bastırm için yaratıldığını iddia ediyor. Halkın Kurtuluşu' şunu sormak gerekir. Madem Türkiye ve Yunani tan hakim sınıfları ittifak halindedirler, madem buhran "yaratılmış" bir buhrandır, o halde ne siz de "oyuna gelerek", "Savaşa Hayır" diye baş lık atıyorsunuz? Olmayacağı sonucuna vardığınız bir savaş tahlilinden sonra, "Savaşa Hayır" di başlık atılır mı? Savaş kışkırtıcılığı diye bir ol varsa, bu iki ülkenin hakim sınıfları arasındaki lişmelerin kışkırtıldığını, yani arada çelişmele olduğunu göstermez mi?

Çağlayangil, Bitsios ve tüm emperyalistlerle beraber planlar hazırlamış ! Bir kere gazetelere bakalım. Bugün Türkiye ve Yunanistan hakim sı nıfları arasındaki çatışma bütün dünyada devam diyor. Kolombo'daki Bloksuzlar Konferansı'ndan Güvenlik Konseyi'ne, Lahey'den çeşitli ülkelerde ki elçiliklere kadar her yerde iki ülkenin hakim s nıfları destek kazanmak için rekabet halindeler Hatta meselenin can alıcı özü şudur ki, iki ülke nin hakim sınıfları süper devletlerin desteğini r kipleri aleyhine kullanmak için her türlü çaba gösteriyorlar. Zaten Türkiye-Yunanistan anlaş mazlığının en zararlı yönü de buradadır. Çünkü sayede sosyal-emperyalizm bölgede hegemonya k ma olanaklarını ele geçirebilmektedir. Sosyal-em peryalizm gerçeğine gözlerini kapayan Halkın Ku tuluşu'nun bu durumu görmesine imkan yoktur ta bii. Çünkü Yeni Çarlar'ın savaş kışkırtıcılığı ört bas edilince, iki ülke arasındaki buhran ister iste mez bir oyun, "ittifak halinde hazırlanan planlar olarak gösterilecektir.

Revizyonistler, Ege sorununda Rusya'nın oyn dığı rolü örtbas etmek için, buhranın içerdeki fa şist tırmanmayı hızlandırmak için yaratıldığını i dia ediyorlar, Halkın Kurtuluşu bunu aynen alıp tekrar ediyor. Şüphesiz, hakim sınıflar her buh randan yararlarak içerde baskıyı arttırmaya ça lışırlar. Ama buhran kızıştırmada sosyal-emper yalistlerin oynadığı rolün yanında bu nokta geri p landa kalır. Üstelik, kışkırtmalar dışında bir de her iki ülkenin hakim sınıflarının süper devletle sırt dayayarak ve süper devletler arasındaki çe lişmelerden yararlanarak başvurdukları şoven po litika vardır. Özellikle Türkiye hakim sınıfları Kıbrıs istilasından beri bu tutumlarını açık seçik gösterdiler. Halkın Kurtuluşu bu şoven emellerin bugün Rusya'ya sırt dayanarak sürdürüldüğünü he saba katmıyor. Yaptığı temelsiz tahlillerle hem Türkiye-Yunanistan dostluğu için verilen mücadeleye zarar veriyor, hem de revizyonist görüşlere destek oluyor.

HANGİSİ DOĞRU?

"Eğer bir savaş patlarsa, her iki ülke de yıkıma sürüklenecek, zaten son derece zayıf bir ekonomiye sahip olan Türkiye ve Yunanistan'da hızla devrimci bir durum oluşacak , bunun sonucu olarak da sınıflar arasındaki mücadele alabildiğine keskinleşecektir. " (Halkın Kurtuluşu, Sayı 18, Somut Durum ve Yeni Görevler)

"Türkiye ile Yunanistan arasında çıkacak bir savaş haksız bir savaş olur. Halkların değil, emperyalistlerin ve MC cinsinden, MHP cinsinden, "TKP" cinsinden işbirlikçilerin işine yarar. . . Böylesi savaşlar, halkların devrimci mücadelesinin bastırılmasına yarar. " (Halkın Kurtuluşu, Sayı 20, Ege'de Barış İçin Mücadeleyi Yükseltelim)

...ki Görüşlerinin Eleştirisi

...rtıcısı kim?

TÜRKİYE İLE YUNANİSTAN ARASINDAKİ ANLAŞMAZLIKTA RUSYA ÇEŞİTLİ YOLLARA BAŞVURARAK TÜRKİYE'YE DESTEK VERİYOR VE ÇATIŞMAYI KÖRÜKLEMEYE ÇALIŞIYOR

EGE'DE SAVAŞ "DEVRİMCİ DURUMA" MI YOL AÇAR ?

Halkın Kurtuluşu, Yeni Çarlar'ın savaş kışkırtıcısı ve saldırgan yüzünü görmek istemediği için, Türkiye ile Yunanistan arasında patlak verecek bir savaşın ülkemiz için doğuracağı vahim sonuçları da gözden kaçırıyor. Dergi 18. sayısında şunu söylüyor :

"Eğer bir savaş patlarsa, her iki ülke de yıkıma sürüklenecek, zaten son derece zayıf bir ekonomiye sahip olan Türkiye ile Yunanistan'da hızla devrimci bir durum oluşacak ve bunun sonucu olarak da sınıflar arasındaki mücadele alabildiğine keskinleşecektir. " (Altını biz çizdik)

Bir kere önce şunu söyleyelim : Bu tahlil ne için yapılmaktadır, bu belli değildir. Çünkü Halkın Kurtuluşu'nun başyazısında bu tahlil sonuçlandırılmadan bırakılmıştır.

Halkın Kurtuluşu, genel bir Marksızm bilgisinden dahi yoksun olduğu için, emperyalistler arası savaşlarla, emperyalistlerin kışkırttığı küçük ülkeler arasındaki savaşları birbirine karıştırmaktadır. Genel olarak emperyalistler arası savaşların devrimci duruma yol açtığı söylenir, çünkü böylece emperyalist zincirin merkezleri zayıflayacak ve halkların lehine bir durum oluşacaktır. Halkın Kurtuluşu, bu durumu küçük ülkeler arasındaki savaşlarla karıştırınca fena bir yanılgıya düşmektedir. Çünkü, küçük ülkeler arasındaki savaşlar her zaman emperyalistleri güçlendirir, halkların aleyhine sonuçlar verir. Hemen şunu belirtelim, emperyalistler arasındaki savaşlar için bile, sonunda devrimci bir durum yaratacakları gerekçesiyle, Marksistler tarafından desteklenemeyeceği açıktır. Çünkü Marksistler, insanlığa yıkım getiren savaşların da ortadan kalkması için çalışırlar. Bunu sağlamak için, savaşların kaynağı emperyalistleri devirmek için mücadele ederler. Halkın Kurtuluşu bırakalım böyle bir hata yapmayı iki küçük ülke arasındaki savaşın devrimci durum yaratacağını ileri sürerek savaş kışkırtıcılarına çok elverişli tezler getiriyor. Bundan daha vahim bir hata düşünülebilir mi?

Somut duruma bakalım : Türkiye ile Yunanistan arasındaki bir savaş genel olarak bölgede, ve özel olarak da iki ülkenin birinde ve en büyük ihtimalle Türkiye'de sosyal-emperyalistlerin nüfuzunun önemli mesafe katetmesine yarayacaktır. Bu durum, devrimin karşısına güçlü bir düşmanın daha fazla çıkmasını sağlayacaktır. Yani, hem dünya hem de Türkiye devrimi için en elverişsiz durum ortaya çıkacaktır.

Halkın Kurtuluşu'nun bu son derece hatalı noktaya varmasının nedeni, emperyalizm çağında proletarya devriminin gelişme imkan ve şartlarını kavramamış olmasıdır. Stalin şöyle diyor :

"Şimdi proletarya devriminin herşeyden önce emperyalizmin dünya sisteminde çelişmelerin keskinleşmesi sonucu, emperyalist cephe zincirinin şu veya bu ülkede kırılmasının sonucu olarak düşünülmesi gerekir". (Leninizmin İlkeleri)

Halkın Kurtuluşu, devrimi sadece bir tek ülkenin sınırları içinde varolabilecek gelişmeleri hesaba katarak değerlendirmeye çalışıyor. Devrimin düşmanı olarak sadece hakim sınıfları görüyor. Bu hata , ülke içinde devrimin gerçekleşeceği hayalleriyle, emperyalistlerin işine yarayacak gelişmelerin olumlu karşılanmasına kadar varıyor. Sosyal emperyalizmin nüfuzunu arttıracak bir gelişme, ekonomik durum bozulsa da, yıkım olsa da Türkiye'de devrimci durumun ilerlemesi şeklinde değerlendirilemez. Çünkü güçlenen emperyalizm halkın mücadelesinin karşısında müdahale imkanlarını daha fazla elde etmiş olacaktır.

Nerede görülmüştür, iki küçük ülke arasındaki savaşın devrimci durumu yarattığı? İşte en yakın örnek, Rusya'nın kışkırttığı Hint-Pakistan savaşıdır. Her iki ülkede de gerçekten yıkım olmuş, gerçekten ekonomiler salsılmıştı. Ama bölgede ve 600 milyonluk Hindistan'da bu gelişmeler sonucu sosyal emperyalistlerin nüfuzu güçlendi. Hem Hindistan'da hem de Pakistan'da devrimci durum geriledi. Devrimci hareketler ezildi. Gerici iktidarlar iyice güçlendi.

Şüphesiz her gerici gelişme, olumlu bir tepkiyi de beraberinde getirir. Türkiye'de Sovyetlerin nüfuzunu arttıracak gelişmeler de muhakkak Türkiye halkının tepkisini beraberinde getirecektir . Türkiye'de Sovyet nüfuzu artsa da, halkımız bunu kabul etmeyecek ve eninde sonunda bütün emperyalistleri yıkacaktır. Ama olumlu tepkiler olsun diye

HALKIN KURTULUŞU REVİZYONİSTLERLE AYNI TAHLİLİ YAPIYOR

Halkın Kurtuluşu :
"Faşistler, ırkçılık ve savaş propagandasıyla işledikleri Ege buhranını ülkemizdeki demokratik güçleri ezmenin ortamını yaratmakta bir silah olarak kullanmaktadırlar." (Sayı 18)

Yürüyüş :
"Türkiye'nin temelli sorunlarından güncel faşist tırmanışa kadar birçok konu, Hora'nın dümen suyunda Ege'nin derinliklerine gömülmek isteniyor." (Sayı 72, sayfa 7)

Halkın Kurtuluşu :
"O (Demirel) hakim sınıfların arzuladığı şeyi; ücretlerin dondurulmasını, DGM kanunun çıkarılmasını, varolan özgürlüklerin yokedilmesini, halk üzerindeki faşist zulmün koyulaştırılmasını, bütün bunları yerine getirmeyi baş görev bilmektedir.

"Faşist MC iktidarı bu gerçeğe uygun hareket etmektedir. Yeni saldırılar için dışta ; Ege adaları , Hora, Yunan düşmanlığı gibi sorunlarla halkın kafasını şoven milliyetçi fikirlerle doldurarak ve ülkeyi savaş ortamına sürükleyerek . . . " (Sayı 20)

İlerici Yurtsever Gençlik :
"Ege sorununun alevlendirilmesi, işbirlikçi burjuvazinin istemlerini yerine getirebilmek, DGM kanun tasarısını yasalaştırmak, demokratik savaşıma ket vurmak, emperyalist bağımlılığı pekiştirmek için gerici MC'nin oynadığı tehlikeli oyundur. " (Sayı 19 - 20)

gerici gelişmeleri de savunamayız. Böyle tahliller bizi, maceracıların 12 Mart öncesinden beri savundukları "faşizm güçlensin, halk bilinçlensin " cinsinden saçma tezlere götürür.

İLKESİZ FEDERASYON

Halkın Kurtuluşu'nun Ege meselesiyle ilgili karmakarışık tahlillerinden bir kısmını ele aldık. Aslında, konuyla ilgili yazılarında Halkın Kurtuluşu, birbiriyle çelişen yığınla yanlış ve zararlı görüş getirmektedir. Bunların hepsini ele almak , sayfalarca tutan bir yazı gerektirecektir. Biz bu yüzden sosyal-emperyalistlere en fazla yarayan, en zararlı tahlillerin üstünde durduk. Halkın Kurtuluşu'nun bu yamalı bohça ilkesiz "federasyon" dergisi görüntüsü nereden gelmektedir? Halkın Kurtuluşu dergisindeki makaleler incelendiğinde, Halkın Sesi'nde eskiden beri savunulan görüşlerle, revizyonist dergilerin görüşlerinin bir karışımı göze çarpmaktadır. Hatta Halkın Kurtuluşu dergisindeki yazılara daha iyi dikkat edildiğinde revizyonistlerin cümlelerinde geçen "Amerika" kelimelerinin yerini "iki süper devlet" in aldığı görülüyor. Yani revizyonistlerin tahlillerine "iki süper devlet" sözleri süs olarak yerleştirilmiştir. Halkın Kurtuluşu orta yolculuğu terk etmedikçe, sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşmayı bırakmadıkca, tekkeyi sürdürmek uğrunda yamalı bohça gibi görüşler imal etmekten vazgeçmedikçe, her türlü hatayı işlemeye mahkum olacaktır.

BÜTÜN İLERİCİLER YOL İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİNİ DESTEKLEMELİDİR

Yol-İş Federasyonu'nun Karayolları 3. Bölge Müdürlüğünde 33 işyerinde yürüttüğü grev üçüncü haftasını doldurmuş bulunuyor. Sendikacılar ve işçiler grevi MC iktidarına karşı başlattıklarını söylüyorlar. İktidarı, 45 bin karayolları işçisi adına imzalanan toplu-iş sözleşmesini uygulamamakla, işçileri tazminatsız ve keyfi olarak işden çıkarmakla, sendika seçme özgürlüğünü tanımamakla suçluyorlar. Federasyon Başkanı Halit Mısırlıoğlu şöyle diyor :

"Hak grevleri menfaat grevleri gibi değildir. Herşeyden evvel siyasal amaç bunun içinde yatmaktadır. "

Yol işçilerinin grevi işçi sınıfının mücadelesinde önemli bir adımdır. Çünkü bu grev hem son yıllardaki işçi mücadelelerinin temel talebi olan sendika özgürlüğü ve iş güvenliği mücadelesi temeline oturmuştur. Hem de, doğrudan iktidarı hedef almaktadır.

Grevci işçilerle yaptığımız röportajlarda da görüldüğü gibi, MC iktidarının devlete ait işyerlerinde giriştiği baskılar sadece karayollarında görülmemektedir. Üstelik MC iktidarı, bu işyerlerindeki baskıları arttırmak için yeni kanunlar çıkarmak peşindedir. Yol işçileri, baskılara karşı mücadelenin giderek genişleyeceğini ve tüm karayollarını kapsayacağını söylemektedirler. Bu mücadeleleri, MC iktidarının yıkılması için tüm çalışanların genel grevine hizmet eden bir anlayışla desteklemek faşizme karşı olan bütün güçlerin görevi olmalıdır.

Burada şu noktayı belirtmek isti yoruz: İşçi sınıfının mücadelesi hakkında ikide bir palavra atan DİSK'in tepesindeki Aydın Meriç-Mehmet Ertürk kliğinin bu mücadele karşısında seslerı hiç çıkmıyor. Bu sosyal-emperyalizminin işbirlikçilerinin grev karşısındaki tavırları, faşistlerinkinden özünde farklı değildir. Onlar, geçen sene İzmir'de düzenlenen MC'yi protesto genel grevine karşı da aynı tavrı takınmış lardı. Revizyonistler, yol işçilerinin grevini sadece MSP'yi hedef alıyormuş gibi göstermeye çalışıyorlar. Fakat onların bütün manevraları grev kırıcısı yüzlerini gizlemeye yetmemektedir.

Halkın Sesi muhabirleriyle konuşan grevci işçiler, hem karayolları işçilerinin sorunlarını hem de çeşitli siyasi meseleler hakkındaki görüşlerin anlattılar. İşçilerle yapılan röportajı yayınlıyoruz.

Karayolları İşçilerinin Grevi 3. Haftasında

"MÜDÜRLERİN DEĞİŞMESİNDEN ZİYADE BAKANLARIN DEĞİŞMESİNİ İSTİYORUZ"

Konya'daki karayolları grevinin 16. gününde polis, daha önceki saldırılarını tekrarlamış ve 18 işçiyi yaralamıştır. Olaya sebep, grev kırıcılık yapmak için işverenin ve Özyol-İş üyesi işçilerin polisle işbirliği halinde grev yerinden araç ve malzeme çıkarmak istemesidir. MC partileri el altından grev kırmaya çalışıyorlar. Bu saldırıları grev yerindeki işçiler Halkın Sesi muhabirlerine şöyle anlattılar:

"Grevin üçüncü günü grevimizi kırmak için bombası da geldi, copu da, silahı da geldi. Hepsi de geldi. Sabah grev yerine geldiğimizde; sanki bu memleketin malını mülkünü tahrip etmişiz gibi, bir ton komando, polis bizi kordon içine aldılar. Gelirken tabii üzülüyoruz. Çünkü kimseye saldırmış değiliz. Bunların gayesi bizi, polisle, komandoyla korkutup, gözümüzü yıldırıp grev kırıcılığı yapmak. Tabii hiçbir arkadaşımız bu oyuna gelmedi. Vali Bey buraya adamları göndermiş, bizzat. Bir de 'tarafsızım, tarafsızım' diyerek yayın yapıyor. "

Bir başka işçi şöyle sürdürdü konuşmayı:

"Ben burayı Vietnam'a çevireceğim' dediği zaman ben oradaydım. Bir polis komiseri geldi. Biz zannettik ki, 'biz sizin emniyetinizi korumaya geldik' diyecekler. Jandarmadan da onu umduk. En nihayet toplum polisi müdürü, o çıplak kafalı adam, 'Çekin lan, Vurun copları!.' diye bağırdı. Ortada hiç bir sebep yok. En nihayet Ankara'dan gelen misafirlerimizi de copladılar fakat jandarma albayı baktı vaziyete. 'S... lan, nedir bunların sizden çektikleri' diye bize biraz arka çıktı. Polis emri ta validen almış. Sonra o albayı değiştirdiler. Kendilerinden bir adam getirdiler. Bu sefer o albay bizzat kendisi bağırdı: 'Buradan kolundan tutup götüreceğimiz adamlar suç işliyor! Albay bizi birşey bilmez zannetti. Kandırmaya çalıştı. Tabii arkadaşlarımızın götürülmesine karşı direndik.

— Greviniz sırasında başka ne gibi olaylar çıkartmaya çalıştılar?

— Şu orta kapıyı kaynak makinası getirip açmak istediler. Bir de şu gördüğün arabayı ateşe verdiler. Tabii mani olduk. Biz olayı durdurduktan sonra polis de müdahale etmek zorunda kaldı. Bir de MSP milletvekili Şener Battal köy köy dolaşıp köylüleri üstümüze sal dırtmaya çalıştı. İçerden zaman zaman araba, tanker, akaryakıt çıkartmak, yabancıları içeri sokup çalıştırtmak istediler.

Daha önceki polis saldırısı sırasında Konya'da bulunan Yol-İş Federasyonu Başkanı Halit Mısırlıoğlu ise şunları anlattı:

"Hadise başladığında ben oradaydım. Jandarma kuvvetleri içeri girmek isteyen Özyol-İş üyeleri ni sokmak için arkadaşlarımıza direndiler. Bunlar Seydişehir'den, Ermenek'ten getirtilen işçilerdi. Bunları çalıştırmak istediklerinde arkadaşımız Doğan Onur karşı çıktı, bunun grev kanununa aykırı olduğunu söyledi. Direnince Alay Komutanlığından jandarma taburu gönderildi. Polis cop kullandı. Fakat buna rağmen arkadaşlarımız kimseyi sokmadılar. "

Her grevdeki işçiler gibi, karayolları işçileri de grevlerini jandarma ve polis baskılarına karşı koyarak sürdürebilmektedir. Bütün bunlar işçiler arasındaki birliği pekiştirmeye yaramaktadır. Bir işçi, "Ben mevsimlik işçiyim. Aç ve işsiz kalmamak için baskılara boyun eğip öteki sendikaya girmiştim. Baktım ki, candan arkadaşlarım greve başladılar, ben de grevin ikinci günü onlara katıldım " di yordu. Şu soruyu sorduk:

— "Size grevden önce ne tür baskılar yapıyorlardı? "

— "Kendi istedikleri Özyol-İş'e girmemizi istiyorlardı. Fikirlerine uymayan 15-20 senelik işçileri ücra yerlere sürüyorlardı. Biz aslında bu grevi iki üç ay evvel istiyorduk ama yöneticilerimiz bunu görüşmeyle çözelim diye bizi oyaladılar. Belki bu durumlarından vazgeçerler gibisine. İşçi çıkardılar, tazminat vermediler. "

"Biz yalnız MSP'ye karşı değil bütün diğer partilerin partizanlığına, baskılarına karşıyız. Hangisi böyle yaparsa, ona karşı direneceğiz. "

"Bir de düşmanlıkları burada çalışan kadın işçisi arkadaşlarımıza. Personel amiri vekili Tahir Bey diyor ki, afedersiniz,' ben bu zillileri buradan attıracam', böyle hakaretlerde bulunuyor. Halbuki bu kadınlar da bacılarımız, Konya'mızın kadınları".

Yeni alınan işçilere yüksek ücret ödendiğine değinen işçiler bunu yapmaktaki gayelerinin işçileri bölmek olduğunu söyleyip, şöyle devam ediyorlar:

"Hasan Ağa 15 senelik işçi alıyor 1800 lira, ben 25 senelik işçiyim, dozer operatörüyüm, bana 3100 lira veriyorlar. Yeni alınan partili bir vasıfsız işçiye 4000 lira veriyorlar. Bir de 'Bu Özyol-İş'e girersen, aldığın abdest kıldığın namaz kabul, yoksa kafirsin' diyerek milletle alay ediyorlar. Bir de nikahını şart ettiriyorlar ki eğer o sendikadan çıkarsan karından boş olacakmışsın. Bütün bunlara dur diyeceğiz burada. "

—"Karayolları Genel Müdürlüğünde de memurlar üzerinde baskılar var. Onlara mücadelenize destek olmaları için dergimiz yoluyla bir diyeceğiniz var mı? "

— "Haksızlığa boyun eğmesinler, biz burada mücadele ediyoruz. Onlar da orada mücadele etsinler".

— "Greve katılmayan işçi arkadaşlarımıza da sesleniyoruz: O devlet memurları bugün var, yarın yok. Ama biz bir gün mutlaka yüzyüze bakarız, onun için bir patronun yanında veyahut bir partinin hizmetinde değil de, hep beraber haklarımızı almak için, mücadele de bulunursak, haklarımızı bu şekilde temin ederiz. Bu arkadaşlarımız da bir gün mutlaka yanıldıklarını anlayacaklar ve saflarımıza geleceklerdir. Bundan eminiz. "

Grev komitesi başkanı ve Yol-İş Federasyonu Genel Teşkilatlanma sekreteri Doğan Onur DGM'ler ve Yunanistan'a karşı uygulanan siyaset konusunda da sorularımızı şöyle cevaplandırdı:

"DGM'ler Türkiye'de adli mekanizma işlerken ikinci bir hakim lik müessesesinin kurulmasıdır ki biz bunu işçiler olarak tasvip et -

"67 İLDEN ANKARA'YA AKIP DÜĞÜMÜ ÇÖZERİZ"

Yol İş Sendikası Genel Başkanı Halit Mısırlıoğlu

miyoruz. Bizim endişemiz, hangi hükümet gelirse onun atadığı ken - di yandaşı hakimler halkın içinde bir terör havası estirecektir.

"Yunanistan ile Türkiye arasın da Ege konusunda bir savaş çıkar sa da, bu mutlaka geri kalmış fakir halk topluluklarına zarar ge- tirecektir. Topu tüfeği yapanlar , Yunanistan ile bize satıp iki ülke- nin halkını birbirine kırdıracaklar dır. Onun için bu oyuna gelmemek lazımdır. Biz işçiler olarak devle- timizin bu konuda dışa,hiçbir yere bağımlı olmadan kesin tavrını koy masını istiyoruz? "

— "Demirel'in dışa karşı bir- lik içinde olmamız için grevlere gitmemeliyiz yolundaki görüşleri- ne ne diyorsunuz?"

"Biz tarihin hiç bir devrinde güçsüz kalmamışızdır. Esasında halkımız güçlüdür. Buna Milli Kur tuluş Savaşımız örnektir. Ama ta- lihsizlik o ki, ülkeyi yönetenler güçsüzlük içindeler. "

Bir başka grev çadırında, işçi lerle Ege ve Yunanistan meselesi, MC iktidarının süper devletlere karşı politikasını tartıştık. 55 yaş- larından fazla gösteren ileri bir iş çi, Tevfik Usta, Karayolları 3. Bölgede 15 senedir çalışıyor. İşve- renin baskıları konusunda, "Ya bu sendikaya gireceksin, ya Ermenek'e gideceksin diye baskı yaptılar bize " diyor."Konya esnafını bize karşı kışkırtmak istiyorlar, solcu bu grevciler diyerekten"

— "Size nasıl baskı yaptılar?"

— "Bu makina şefi, emniyet a- miri, vali bunlar cop kullanın di- yorlar. 'icabında sis bombası kul- lanın', kardeşi kardeşe kırdırıyor lar. Baskılar esas İçişleri Bakan- lığından, Valilikten, polisten geli- yor.

— "Buradaki geçim durumunuz ücretleriniz nasıl, geçinebiliyor musunuz ?"

— "yedi-sekiz yüz lira ev kira- sı, 5-6 çocuk 60 lira asgari ücret- le geçindirilir mi hiç? Bu toplu sözleşmelerden de alınan zamlar- dan hiçbir fayda mülahaza etmiyo- ruz. Çünkü maaşa zam gelince, al- ma gücümüz kuvvetlenmiyor, aza- lıyor. Sadece vergiden değil, her- şey hemen pahalanıyor. Her zam aldıkça sefalete gidiyoruz. Öğret - menin alnına komünist damgasını vuruyorlar. Bunu kim yapıyor?İs- temeyenler, köylünün, işçinin u - yanmasını, halkın uyanmasını iste - meyenler. Biz daha sömürelim bun- ları diye grevleri baltalıyorlar. Bü- tün amaçları Türkiye'yi cahil bırak- mak, sömürmek. Esnafın da duru- mu kötü. Onun için esas düzeni de - ğiştirmek lazım. Zamanla bu da o- lacak, tabii. "

Devam 10. sayfada

YOL-İŞ FEDERASYONU GENEL SEKRETERİ MUZAFFER SARAÇ:

Mücadelemiz Tüm İşçi Sınıfının Siyasal İktidara Karşı Mücadelesidir

"Bu mücadelede sendikal ayrılıklar değil, işçi sınıfının hak ve menfaat leri korunmalıdır. Bu bilinci bütün sendikaların duyması gerekirken, bazıları susuyorlar".

Yol-İş Federasyonu Genel Sekreteri Muzaffer Saraç, Halkın Sesi'nin Konya'daki grevle il- gili sorularını şöyle cevaplandırdı:

Halkın Sesi : Yol-İş'e bağlı işyerlerindeki son durumu özetler misiniz?

Muzaffer Saraç : Karayolları 3. Bölge Mü - dürlüğünde 2700 işçi 12 Ağustos tarihinde greve başladılar. Aslında işçilerin ekonomik mücadele örgütü olan sendikaları politikadan ayırmak müm kün değildir. İşçiler, işverenler tarafından bölü- nüp parçalanmak, hatta birbirine vurdurulmak is tenmiştir. Özellikle MSP'nin güdümünde sendika lar kurdurulmaya çalışılmıştır. Bu, işveren tara fından da bütün devlet olanaklarıyla desteklenmiş işçiler zulüm ve baskı görmüşlerdir. En sonunda işçiler kendi kararları ve sendikaları olan Yol- İş sendikasının kararıyla greve gitmişlerdir. 2700 işçi büyük bir kararlılık içinde mücadelelerini sür dürmektedirler. Aslında Konya'da başlatılan bu grev uyuşmazlığı diğer bölgelerde de vardır. Ör- neğin, Erzurum bunlardan birisidir. MSP son altı ay içinde üretime hiç katkısı bulunmayan çok sa- yıda MSP sempatizanını işe almıştır. Bu işçile - rin işyerlerinde bulunması işçileri huzursuz et - miş,hatta MSP'nin fikirlerini savunanlardan bir sendika kurulması tatbikatı olmuştur. Konya'dan sonra Erzurum'da da greve gitmek Yol-İş Fede - rasyonu ve Erzurum Yol-İş Şubesinin kararıdır. Ancak kanuni grev yapılabilmesi için prosedürün sona ermesi şu anda beklenmektedir. Bu prose- dürün ikmali için evraklar Ankara Bölge Çalış- ma Müdürlüğü'ne gelmiştir. Orada kanuni işlem- ler yapıldıktan sonra Erzurum'da da grev baş - lamış .olacaktır. Konya'da şu anda 31 işyerinde grev devam etmektedir. Ayrıca kurullarımız ola- ğanüstü toplanarak diğer yerlerde yapılacak de- mokratik eylem şekillerini kararlaştıracaktır . Nitekim, federasyonumuza bağlı birçok sendika kurulları da bununla ilgili kararlar almışlardır. Bu eylem çeşitleri işi bırakma, işi yavaşlatma şeklinde de olabilecektir. İlk uygulamak İstanbul- da başlayacak, daha sonra Diyarbakır'da da bu sürdürülecektir. Yapacağımız eylemlerin içinde , işçilerin Ankara'ya yürümesi de vardır. Mücade- lemiz işçilerin tüm hak ve istekleri yerine geti - rilinceye kadar devam edecektir.

Halkın Sesi : Grevinize diğer sendikalara bağlı işçilerin de desteği oluyor mu?

Muzaffer Saraç : Özellikle mahalli sendika - lar grevimize çok yakın ilgi gösteriyorlar. Diğer sevindirici bir husus da, diğer işyerlerindeki sen dikalı işçilerin grevimizi destekler tavır almala- rıdır. Bunun birçok somut örneğini biz hem Kon - ya'da, hem diğer illerde çok yakından gördük. Bu arkadaşlarımıza hem moral hem güç vermekte - dir. Grevimizin bu denli yankı bulmasının nedeni bir yerde işçi sınıfına karşı bugüne dek yöneltilen saldırılardır. İşçiler siyasal iktidarın çok yoğun baskısı altındadır. Sendikal örgütlere düşen görev, bu baskıya karşı koyabilmek ve somut bir biçimde mücadele yapabilmektir. Konya' daki bütün mahalli sendikalar bunu desteklemektedir. Karaman'da, Alaşehir'de, DİSK'e bağlı sendika - lar da grev yerlerine gelerek arkadaşlarımıza destek olmaktadırlar. Aslında yapılan mücadele- yi yalnız bir Yol-İş Sendikasının mücadelesi ola- rak değil, işçi sınıfının mücadelesi olarak anla - mak gereklidir. Bütün diğer sendikaların desteği- ni görmemiz işçileri mutlu kılmaktadır. Hatta, diğer işkollarındaki, özellikle TEKSİF'teki işçi- lere karşı yöneltilen saldırılara karşı, o sendi - kaların da karayolu işçileri gibi mücadele etmesi beklenmektedir.

Halkın Sesi : Greve destek olmayan sendika - larla ilgili olarak ne diyorsunuz? Mesela DİSK Genel Merkezi greviniz karşısında bugüne kadar sustu. Bunu nasıl açıklamak gerekir?

Muzaffer Saraç : İşçi sınıfına karşı saldırı - lar ortadayken, bazı sendikaların kendini pasif durumda bırakması üzüntü vericidir. Bu mücade lede sendikal ayrılıkların ötesinde işçi sınıfının hak ve menfaatleri korunmalıdır. Bu bilinci bütün sendikal örgütlerin duyması, hatta sorumluluk duyması gerekirken bazıları susmaktadır.

Türkiye'de konfederasyonlara üye olan işçi - lerin özlemleri özdeştir. Bu konfederasyonlar, me seleyi ayrı ayrı ele alınca, bu işçi özlemlerine de ters düşmektedir. İşçi sınıfının bölünüp parçalan- ması aslında hakim sınıfların istediği bir olgudur. Hakim sınıflar bunu istiyor, birçok sendika yöne- ticisi de bu uyum içerisinde hakim sınıfların ek- meğine yağ sürüyor. İşçi sınıfı kendi içerisinde- ki mücadeleyi bırakmalıdır. Bu mücadele birçok yerde hakim sınıfların kışkırtmasıyla suni olarak yaratılıyor. İşçi sınıfının özlemlerinin yerine getirilmesidir önemli olan . Aksi halde, işçi sınıfının birbirine yönelttiği potansiyel heba ol - maktadır. Bu üst düzeydeki sendika yöneticileri- nin çok büyük bir yanlışıdır. Bu yanlışlardan hep- sinin arınması gerekir.

Halkın Sesi : İşçi sınıfına karşı saldırıya ge- çen MC'ye karşı tutum ne olmalıdır?

Muzaffer Saraç : Hükümet , hükümet etme vasfını da tamamen yitirmiştir. Bu,son grevimi- zin onbeş günlük süreci içinde daha belirgin bir hale gelmiştir. Bu oyunu da bozan gene işçiler olmuştur. Bu hükümetin tez elden istifa etmesi, en geçerli yoldur.

TUMAD-DER BAŞKANI
ARMAĞAN ANAR

SAVAŞ TÜRKİYE ve YUNANİSTAN HALKLARININ ALEYHİNEDİR

Ege sorunu ortaya atıldığından beri en somut olay bence, Sovyetler'in ağır savaş gemilerinin Boğazlardan üst üste geçmeye başlamasıdır. Bunun bana göre iki vahim yönü vardır. Birincisi, bu olay Ege sorununun ardında iki süper devletin bulunduğunu göstermektedir; çünkü Sovyetler'in bulunduğu bir yerde Amerika'nın bulunmaması olanaksızdır. Bu durum Türkiye ve Yunanistan arasındaki rekabetin kızışmasından iki süper devletin, yurdumuz açısından da özellikle Sovyetler'in menfaatine olacağını göstermektedir. İkincisi, Sovyetler'in gemilerinin Boğazlardan geçişi, halkımız üzerinde bir dehşet ve korku yaratmaya ve Sovyetler'e karşı teslimiyete sevket meye hizmet etmektedir.

Oysa, Ege sorunu hiç bir şekilde savaşa yol açacak bir sorun değildir. Savaş Yunan ve Türk halkının aleyhinedir. İki halkın çıkarları açısından mesele leler görüşmelerle halledilebilir. Ne var ki, her iki ülkenin yöneticileri de halklarına karşı olan tutumlarını örtbas etmek, halkın ilgisini başka yönlere çekmek ve iktidarlarını sürdürebilmek için şöven duygular ve iki halk arasında düşmanlık yaymaya çalışıyorlar. Bu yüzden milli hisleri sömürüyorlar.

Yunan ve Türk halklarının birbiriyle alıp veremediği hiçbir şey yoktur. Aksine, iki ülkenin dostluğu ve birliği onların çıkarlarınadır.

Savaş kışkırtıcısı siyasetlere derhal son verilmesi, Ege denizinin iki ülkenin birden yararlanacağı bir deniz haline getirilmesi gereklidir. Her isteyenin Ege'de dolaşıp, araştırma yapabileceği görüşü ise, tamamen hatalıdır. Süper devletlere davetiye niteliğindedir.

"TÜRKİYE-YUNANİSTAN DOSTLUĞU İÇİN KAMUOYU HÜKÜMETE BASKI YAPMALIDIR"

Türk Harb-İş Genel Başkanı Kenan Durukan'ın Türkiye-Yunanistan dostluğunu ve Ege konularında dergimize verdiği demeci yayınlıyoruz.

Yunanistan ile Türkiye arasında Ege kıta sahanlığında beliren uyuşmazlığın, Türkiye ve Yunanistan dışında iki süper devlet Amerika ve Rusya'yı da yakından ilgilendirdiği bilinmektedir. Bana göre, aslında dünyada ister komşu ülkeler arasında olsun, ister komşuluk ilişkileri bulunmayan ülkeler arasında olsun beliren uyuşmazlıkların temelinde süper devletlerin çıkarları yatmaktadır. Türkiye ile Yunanistan arasında ilişkilerin gerginleşmesi, yumuşaması, gerginliğin çatışmaya dönüşmesi, bu süper devletlerden birinin ya da ikisinin çıkarına uygunsa, süper devletler kendi çıkarları doğrultusunda bir sonucu sağlamak için var güçlerini harcıyacaklardır. Ege kıta sahanlığı sorununun çıktığı ve gerginliğin Yunanistan'la Türkiye arasında en yüksek düzeye ulaştığı bir dönem de Rusya'nın ilk uçak gemisi Boğazlardan geçerek Akdeniz'e açıldı. Türkiye bu olayı, oldukça olağan karşıladı. Belki böyle bir uyuşmazlık bulunmadığı bir dönemde Türkiye ile Rusya arasında bir takım sürtüşmelere neden olabilirdi. Ama Yunanistan'la böyle bir uyuşmazlığın varolması Rusya'nın Boğazlardan bu savaş gemisini geçirmesine bir zemin hazırlamış oldu kanaatindeyim. Nitekim Rusya'nın Ege kıta sahanlığı konusundaki tavrını belirlemiş olmasından sonra, gerek Güvenlik Konseyi, gerekse uluslararası düzeyde Türk tezi ağırlık kazanmaya başlamış ve Yunanistan çabalarının semeresini alamamış bulunmaktadır. Yunan yetkilileri, basından ve radyo ajanslarından öğrendiğimize göre, Rusya'nın Türk tezi yanında, yahutta en azından Yunanistan'ın karşısında yer aldığını itiraf etmektedir.

Türkiye ile Yunanistan arasındaki sınırlar hiç şüphesiz, her zaman olduğu gibi, Rusya ile Amerika'nın çıkarlarının yeniden bu bölgede gözden geçirilmesine neden olacaktır. Yunanistan'la Türkiye'nin sorunu barışçı yollardan çözümlemesine Amerika ve Rusya gerçekten katkıda bulunacaklar mıdır, yoksa Yunanistan ile Türkiye'yi çatıştırmak Amerika ve Rusya'nın çıkarlarına mı uygun düşecektir? Bu iki sorunun cevabını ararken en azından Türkiye ile Yunanistan'ın anlaşmaya varmak suretiyle Rusya'nın ve Amerika'nın emellerini ortadan kaldırmak, hiç değilse, dünya kamuoyu önünde Yunanistan'la Türkiye kendi sorunlarını çözerken, Rusya'nın ve Amerika'nın tahrik edici unsur olarak bir zemin bulmalarına imkan verilmemelidir. Türkiye ile Yunanistan'ın aralarındaki uyuşmazlığa barışçı yollardan çözüm bulabilmesi sadece iki hükümete bağlı birşey de değildir. Yunan kamuoyu Karamanlis'i gün geçtikçe sıkıştırmaktadır. Aynı etkinin Türkiye de de varolduğu görülmektedir. Ülkemizde halen 4 partiden oluşan cephe hükümetinin liderliğini yapan AP'nin Ege kıta sahanlığı sorunu dolayısıyla 1974 de CHP'nin kazandığı prestije yakın bir prestij kazanma eğiliminde olduğu görülüyor. Bu AP'nin kamuoyu kazanmak eğilimini gösterir. Demek ki, dış sorunların çözümü de bir bakıma ülke halkının tutumuna bağlı olmaktadır ve hükümetler dış sorunlara çözüm ararken, ya da dış sorunlar yaratırken kendi kamuoyunun baskısı ve etkisi altındadırlar. Türkiye'nin bu soruna çözüm ararken Türk kamuoyunun önemli fonksiyonu olduğunu kabul etmek gerekir. Türk kamuoyunun Yunanistan'la Türkiye arasındaki bir çatışmayı arzu etmesi mümkün değildir. O halde, soruna temelden çözüm bulabilmek için en salim çare, en azından oluşturacağı iktidarı iyi tayin etmek olarak görülebilir. Eğer mevcut iktidar, bu sorunun çözümü için, ulusal çıkarların ötesinde bir çabanın içerisindeyse, o halde, bir takım demokratik kuruluşların halka önderlik etmek suretiyle siyasal iktidara baskılar yaparak, onu ulusal çıkarlara daha uygun bir çizgiye çekme çabasını göstermeleri gerekir. Türkiye-Yunanistan arasındaki uyuşmazlığın henüz Türkiye'nin çıkarları açısından tehlikeli bir boyuta ulaşmadığını ifade etmeliyim.

Ege denizi Türkiye ile Yunanistan arasındaki bir iç deniz niteliğindedir. Gerçi uluslararası bazı şartların burada da geçerli olması gerektiğine inanıyorum. Ancak Ege denizinin deniz dibi kaynaklarından yararlanması gereken ülkeler Türkiye ile Yunanistan'dır. Ege denizinin deniz dibi kaynaklarında bu denize komşu olmayan başka ülkelerin hakları olmadığını söylemek gerekir. Ege denizi deniz dibi kaynaklarından faydalanmada Türkiye ile Yunanistan'ın bir anlaşmaya vararak eşit şekilde yararlanmalarının adil olacağı inancındayım. Gerek Türkiye, gerekse Yunanistan Ege'nin deniz dibi zenginliklerinden yararlanmada birbirlerinin haklarını kısıtlamamalıdırlar. Ege deki mevcut Yunan adaları üzerinde bugün Türkiye'nin bir istila amacı olmamalıdır. Bunun uluslararası düzeyde Türkiye tarafından ilan edilmesinin Ege kıta sahanlığı sorununa çözüm bulma bakımından yardımcı olacağına inanıyorum.

GELECEK SAYIMIZDA
Sosyalist Parti Genel Başkanı M. Ali Aybar'ın Ege sorunu hakkındaki görüşleri yer alacaktır.

"MÜDÜRLERİN DEĞİŞMESİNDEN ZİYADE BAKANLARIN DEĞİŞMESİNİ İSTİYORUZ"

Baş tarafı 9. sayfada

—"Bütün Türkiye'deki halka yapılan baskılar için çare olarak siz ne düşünüyorsunuz?"

—"Onlar da greve başlasınlar. Yani onların da grev yapmalarını isteriz. Mesela 17 tane bölge var Karayollarında. 17 'sinde de bir huzursuzluk var. Bizi bölüyorlar. Halbuki biz işçiler hep birlik içinde olmalıyız. Haklı davada gittiğimiz grevimizin bütün halkça bütün özel kesimdeki, kamu kesimindeki işçilerce desteklenmesini istiyoruz".

—"MC iktidarını devirmek için tüm çalışanların genel grevi önerisi hakkında ne düşünüyorsunuz?"

—"Biz buna katılırız. Başkanımızın dediği gibi müdürlerin değişmesinden ziyade, bakanların değişmesini istiyoruz. Buradan bölge müdürünü almakla, memurları almakla burası hiçbir zaman arınmış sayılmaz. O gider, başkası gelir. Yol-İş'e bağlı 45 bin karayolları işçisi tek yürek olarak bu greve katılacaktır. Zaten hazırlıklar bu yöndedir. Tek tek fabrikalardaki grevlerin çabuk ezildiğine kanaatim var, bunun için bu karayolları genel grevinin olması çok etkili olacaktır. Biz bunu canı gönülden istemekteyiz. Sivas bölgesinde de bu hazırlanıyor. "

—"Siz siyasi amaçla bir grev yapıyorsunuz. MC hükümetini istifaya davet ediyorsunuz. Bu konuda acaba hükümet ne yapacak? "

—"Bunlar karayolu işçisini birbirine düşürmek istiyorlar. Bu MSP, MHP, AP güzel vatanımızı parçalayıp bölmek istiyorlar. Artık siyonizm oyunu mu, Amerikan mı Rus oyunu mu bilemiyorum. . . "

—"Hükümetin Yunanistan ile, Amerika ve Rusya ile olan ilişkilerini nasıl görüyorsunuz? Yunanistan ile Türkiye arasında bir savaş çıktığında bu kime yarar?"

—"Harp çıkarsa bizim menfaatlerimize olmaz bir kere. Rusya bizi desteklerse, muhakkak ki bir menfaatı vardır. Amerika bizi destekliyorsa, onun da bu topraklar üzerinde siyasi bir hesabı vardır. Böyle bir karışıklık rahatlıkla bizim zararımıza olur. Bizim aramızda bir harp çıkması onların menfaatinedir. Bence bunların ikisinden de dost olamaz".

ŞİLİ'DE FAŞİST DARBENİN 3. YILINDA

11 Eylül 1973'de ABD emperyalistlerinin Şili'li gericiler aracılığıyla tezgahladıkları faşist darbe, ilerici Allende hükümetini devirmişti. Darbeden sonra binlerce Şilili yurtsever ve devrimci hunharcakatledildi, binlercesi zindanlara atıldı. Şili halkının zorlu mücadelelerle elde etmiş olduğu demokratik haklar faşistler tarafından ortadan kaldırıldı. Bütün dünya halkları ve ilerici kamuoyu Şili'deki faşist diktatörlüğü ve onun Şilili devrimcilere caniyane saldırısını protesto etti. Bugün faşizmin azgın saldırı ve baskısına rağmen Şilili devrimciler ve Şili halkı Şili İhtilalci Komünist Partisinin öncülüğünde faşist diktatörlüğe karşı uzun süreli bir mücadeleye girmişlerdir.

Allende hükümeti döneminde de Şili halkı emperyalizme ve gericilere karşı kahramanca mücadele etti. Fakat Şili revizyonist partisi, izlediği siyasetle Şili halkını felakete sürükledi. Başta revizyonist partinin yöneticisi olmak üzere, bütün revizyonistler halkın mücadelesini legal sınırlar içine hapsetmek istediler. Bütün diğer gericiler gibi onlar da, kitlelerin silahlanacağından ve kendi mücadeleleriyle zafere ulaşacaklarından korktular.

Revizyonistler Allende hükümetinin iş başına gelmesini ve bazı reformlara girişmesini "barış içinde sosyalizme geçiş" olarak alkışladılar. Revizyonistlerin sosyalizm olarak adlandırdıkları özel teşebbüslerin devlet sektörüne devredilmesi ve bunların yönetimine imtiyazlı bir bürokrat burjuvazinin geçmesinden başka bir şey değildi.

Halk Birliği hükümeti, gerici devlet mekanizmasını ve onun kurumlarını bizzat bunları yaratan gericilere karşı kullanabileceğini sandı. Revizyonistler de Şili Silahlı Kuvvetlerinin demokratik bir geleneği bulunduğu, "mesleki" bir nitelik taşıdığı ve "siyasi bakımdan tarafsız" olduğu şeklinde boş hayaller yaydılar.

Halk Birliği hükümeti ha'nın emperyalizme ve yerli gericilere karşı mücadelesini desteklemedi ve halkı gericilere karşı seferber etmedi. Hükümet emperyalistler ve gericiler karşısında uzlaşmacı bir siyaset izlerken orta tabakalara darbeler vurma yolunu seçti. Bu ise, gericileri güçlendirirken işçi sınıfının adım adım tecrit olmasına yol açtı.

Revizyonistlerin Şili halkına diğer bir ihaneti de Halk Birliği hükümeti aracılığıyla halkın hem siyasi hem de askeri bakımdan silahsızlandırılması oldu. Böylece halk, faşist darbe karşısında tamamen savunmasız kaldı ve çok ağır kayıplar verdi.

Şili İhtilalci Komünist Partisi, Şili halkının bu tarihi tecrübesinden şu dersleri çıkartmaktadır:

"Bir kere daha ispatlanmıştır ki, bizimki gibi ülkeler ya emperyalizmle birlikte yönetilir ya da emperyalizme karşı yönetilir; ya halk kitleleriyle birlikte yönetilir, ya da halk kitlelerine karşı yönetilir. Orta yol yoktur.

"Nüfusun yüzde 95'ini işçi, yoksul köylü, şehir ve köylerin orta tabakaları, öğrenciler ve ilerici aydınların meydana getirdiği Şili halkının, kendi ordusuna dayanmadan kurtuluşa kavuşması kesinlikle imkansızdır. Emperyalizme ve toprak ağalığına karşı mücadeleyi sadece proletarya ve onun öncü partisi tutarlı bir şekilde yönetebilir ve sonuna kadar götürebilir".

Demokratik Kamboçya Süper Devletleri Mahkum Ediyor

Demokratik Kamboçya Radyosu 31 Ağustos günü 5. Bloksuzlar Zirve Konferansı'nın muazzam başarılarını alkışlayan bir yazı yayınlamıştır. Yazıda şunlar açıklanmaktadır:

"Emperyalizme, yeni ve eski sömürgeciliğe, devlerin müdahalesi, saldırısı ve yayılmacılığına karşı bağımsızlığı, egemenliği ve toprak bütünlüğünü kazanmak ve çeşitli ülkelerin kendi kaderlerini serbestçe tayin etmeleri yolundaki ortak mücadelede bloksuz ülkeler arasında sarsılmaz birliğin güçlendirilmesi gerektiği Konferansça vurgulanmıştır".

Yazıda daha sonra Bloksuzlar Konferansı'nda parlak zaferler elde edildiği, uluslararası alanda bloksuzluk hareketinin gücünün günden güne yaygınlaşmakta olduğu açıklanmıştır.

Faşist Darbeden Sonra Duvarlardaki "YAŞASIN HÜRRİYET" Yazıları Hortumla Siliniyor

PİNOŞE REJİMİNE KİM YARDIM ETTİ?

Şili'deki faşist darbeden sonra sosyal-emperyalistler, sahtekarca Allende hükümetinin savunuculuğuna giriştiler. İlerici Allende hükümeti döneminde Şili'ye yardım yapmayı reddettikleri halde Allende'nin büyük dostuymuş gibi gözükmeye başladılar. Hatta ilerici hükümeti ne kadar desteklemiş olduklarını gösterebilmek için Pinoşe hükümetiyle diplomatik ilişkilerini de kestiler. Devrimci dış siyaset ve Leninist barış içinde bir arada yaşama politikasıyla hiçbir ilgisi olmayan bu tavırlarını göstererek, faşizmin karşısında olduklarını ispat etmeye çalıştılar. Ancak Allende hükümetine yardım yapmayı reddeden sosyal-emperyalistler faşist Pinoşe hükümetini el altından desteklemektedirler. Onlar çeşitli yardımların yanı sıra Şili'ye silah da sattılar. Sovyetler Birliği'nin Pinoşe hükümetine T/54 tankları sattığı haberi Fransa'da yayınlandığı zaman sosyal emperyalistler ateş püskürdüler, basına sansür koymaya çalıştılar.

Sosyal-emperyalistler Çin Halk Cumhuriyeti'nin Şili ile diplomatik ilişkilerini sürdürmesini öne sürerek, ÇHC'nin Pinoşe hükümetini desteklediği yalanını yayıyorlar. Oysa, ÇHC Şili konusundaki tavrını Leninist barış içinde bir arada yaşama politikasına uygun olarak sürdürmekte ve Allende hükümeti zamanında kurduğu diplomatik ilişkiyi devam ettirmektedir. ÇHC ülkelerin içişlerine karışmayı kesin olarak reddettiği için Şili ile diplomatik ilişkilerini sürdürmektedir. Şili'deki faşist diktatörlük Şili halkının mücadelesi ve dünya halklarının desteğiyle yıkılacaktır. Ancak Şili'deki hükümet darbesi de Şili'nin bir iç meselesidir. Eğer ÇHC darbeden sonra ilişkisini kesmiş olsaydı, Şili'nin içişlerine karışmış olmayacak mıydı? Eğer hükümet darbesi olmasına göre diplomatik ilişkiler kesilecek olsaydı, Çin Halk Cumhuriyeti'nin ilk önce Sovyetler Birliği'ndeki karşı devrimci hükümet darbesini tezgahlayan Kruşçef-Brejnev kliği ile diplomatik ilişkisini kesmesi gerekirdi. Sosyal-emperyalistlerin yalanlarının aksine, ÇHC Pinoşe hükümetine herhangi bir yardım yapmamakta, normal ticari ilişkilerini sürdürmektedir. Sosyal-emperyalistler bu tür iftiralarla sosyalist ülkeleri yıpratmayı ve tecrit etmeyi amaçlıyorlar. Bugün ÇHC'nin Şili'yle ilişkilerini kesmesi ne Şili ne de dünya halklarının çıkarlarına uygun değildir.

Türkiye'deki revizyonistler de bu konuda efendilerinin izinden gitmekte ve ÇHC'yi karalama kampanyasına katılmaktadırlar. Hiçbir temele dayanmayan saf satalarla yurtsever insanların kafalarını bulandırmaya çalışmaktadırlar. Revizyonistler her alanda olduğu gibi Şili konusunda da tahrifat ve sahtekarlıklara başvurmaktadırlar. Ancak hiçbir tahrifat ÇHC'nin Leninist dış politikasını karartamaz.

Revizyonist Japonya 'Komünist' Partisi Programından Proletarya Diktatörlüğü ve Marksizm-Leninizm Kelimelerini Çıkardı

Revizyonist Japonya Komünist Partisi, programından, "proletarya diktatörlüğü" ve "Marksizm-Leninizm" kelimelerini çıkarmıştır.

Bu, revizyonist partilerin günümüzde tamamen yozlaşarak Marksizm-Leninizme ve proletarya diktatörlüğüne düşman partiler haline geldiğinin yeni bir kanıtıdır. Ülkemizdeki revizyonistler her gün, diğer ülkelerdeki Marksizm-Leninizmin düşmanı haline gelen partilere övgüler düzüyorlar. İşte, revizyonistlerin göklere çıkardığı partilerden birisinin içyüzü.

'Barış Günü' mü, Yeni Çarların Reklam Günü mü?

1 Eylül Emperyalist Savaşa Karşı Mücadele Günü, geçtiğimiz günlerde yapılan bir açık oturum ve yayınlanan bildirilerle tahrif edilmek istendi. Bir kısım revizyonist ve onların peşinden sürüklenen bazı ilericiler, 1 Eylül gününü esas savaş kışkırtıcısı sosyal-emperyalistleri gözlerden saklayarak kamuoyuna yansıtmak istediler. Hatta düzenlenen toplantıda Sovyetler Birliği, "dünya barışının başlıca teminatı" olarak göklere çıkarıldı.

1 Eylül, Hitler Almanyası'nın Polonya'ya saldırarak II. Dünya Savaşı'nı başlattığı gündür 1 Eylül savaş kundakçısı emperyalistlere karşı dünya halklarının mücadelesini ifade eden bir gün olarak yerleşti. İstanbul'da düzenlenen toplantının ise, bu günün anlamıyla bir ilgisi yoktur. Savaş kışkırtıcılarını reklam eden bir toplantı, "Barış Toplantısı" olamaz.

Bugün dünya barışını kim tehdit ediyor? Yeni bir dünya savaşı tehlikesini gittikçe arttıran gelişme, Rusya ve Amerika arasındaki dünya hakimiyeti rekabetinden başka bir şey değildir. Özellikle Yeni Çarlar, çılgınca silahlanarak, çeşitli ülkelerin içişlerine gittikçe daha fazla müdahale ederek, dünyanın her köşesinde kargaşalık çıkararak başlıca savaş kundakçısı olduklarını her gün gösteriyorlar. Gerçek barışı isteyenler, savaşa karşı mücadeleden yana olanlar iki süper devlete ve en başta Yeni Çarlara karşı çıkmalıdırlar. Aksi halde, bütün barış talepleri birer palavradan ibaret kalacaktır.

"Barışın önde gelen savunucusu" ilan edilen Sovyetler Birliği'nin silahlanmasına bir göz atıldığında, revizyonistlerin sahtekarlıkları iyice açığa çıkmaktadır. Son 10 yıl içinde Sovyetler Birliği elindeki kıtalararası-nükleer başlıklı füzelerin sayısını 15 misli, donanmasındaki gemilerin tonajını 2 misli, nükleer denizaltılarının sayısını 5. 5 misline çıkarmıştır.

Sovyetler'in askeri harcamaları ABD'ninkinden yüzde 60 oranında yüksektir. Akdeniz'deki Sovyet gemilerinin sayısı Amerika'nınkileri aşarak 90' a varmıştır. Deniz piyadesinden, uçak gemisine, nükleer denizaltıdan, kıtalararası füzeye kadar Sovyet silahlanmasının savunma amacı taşımadığı, aksine dünya ve deniz ağalığı için geliştirildiği açıktır.

Barış taraftarı pozuna giren revizyonistler, efendilerinin silahlanmasına ve savaş kışkırtıcılığına neden karşı çıkmıyorlar? Görüldüğü gibi, bütün barış nutukları sahtedir. Onların dilindeki "barış", "yumuşama", "silahsızlanma" gibi kelimeler, Sovyetler Birliği'nin göz koyduğu ülkelerin pasif duruma düşürülmesi, yumuşatılması ve silahsızlandırılması anlamına gelmektedir.

Revizyonistlerin toplantısının gerçek savaş kışkırtıcılarına hizmet eden bir diğer yönü de, savaşın "yalvar-yakar" önlenebileceği fikrinin yayılmak istenmesiydi. En başta Emperyalist Savaşa Karşı Mücadele Günü'nün adının "Barış Günü" olarak değiştirilmesi ile bu fikir yayılmaya çalışıldı. Emperyalizm yıkılmadıkça savaşların kaçınılmaz olduğu örtbas edildi. Sovyetler Birliği'ni de hedef alacağını bildikleri için, revizyonistler gerçek bir barış mücadelesinin gelişmesine karşıdırlar. İşin dikkati çeken yanı, revizyonistler böyle bir mücadeleyi sahte barış günleri düzenleyerek önlemeye uğraşmaktadırlar.

Son olarak şunları söylemek istiyoruz: Revizyonistlere alet olan Yazarlar Sendikası, toplantıyı "İlerici Gençler", ve "İlerici Kadınlar" dernekleriyle beraber düzenlemiştir. Bu derneklerin, gençlik ve kadın mücadelesiyle ne gibi bir ilgileri vardır? Hangi kadın mücadelesine ve özellikle hangi gençlik mücadelesine katılmışlardır bu dernekler? En hareketli kesimi teşkil eden gençlik içinde, "İlerici Gençler" Derneği'nin üyesi olan kaç kişi vardır? Bunlar sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun emrindeki besleme derneklerden başka bir şey değildir. Ne kadınları, ne de gençliği temsil edemezler. Yazarlar Sendikası, bunlardan elini çekmelidir. Yine, bu sendika Yılmaz Güney'in iki süper devlete karşı olup olmadığını araştıracağına, gerçekten halkın safında yer almalıdır. Bu kuruluş, dünyanın en uzak köşesindeki revizyonist için bile "özgürlük" diye bağırıyor. Gerçekten özgürlük isteyen, Yılmaz Güney için özgürlük istemez mi?

SOSYAL EMPERYALİSTLER DENİZLERDE KORSAN HUKUKUNU SAVUNUYOR

Sinhua Ajansı

Sovyet Deniz Kuvvetleri Komutanı Gorçkov geçenlerde yayınlanan bir kitabında, savaş stratejisi açısından Sovyetler'in deniz hukuku konusundaku tutumunu özetlemektedir. Bu kitapla ilgili olarak, Sinhua (Yeni Çin) Haber Ajansı, 26 Ağustos tarihinde bir yorum yayınlamıştır. Yorumun kısa bir özetini yayınlıyoruz.

Gorçkov'un yeni kitabında, deniz hukuku sorunu ele alınırken, konu bir dünya savaşıyla, ya da bölgesel bir savaşla bağlantılı olarak ortaya konuluyor. Kitapta, zayıf ve gelişmekte olan ülkelerin dize getirilmesi için uygun dış politika yöntemleri öğütlenmektedir. Açıklanan bir diğer nokta, Sovyet Deniz Kuvvetlerinin okyanuslarda yaptıkları manevraların bir okyanus savaşına hazırlık olduğudur.

Gorçkov kitabında, kıyı ülkelerinin 200 millik ekonomik bölge hakkına karşı çıkmaktadır. Sovyet Donanmasının okyanuslara girebilmesi ve boğazlardan serbestçe geçebilmesi gerektiğini söyleyerek, kıyı ve boğaz ülkelerinin tam egemenliği savunan haklı tutumuna saldırmaktadır. Kitapta ayrıca, bilimsel araştırma, balık avlama ve yük gemilerinin gerektiğinde savaş aracı olarak kullanılmasından dem vuran makaleler vardır. Sovyet revizyonistlerinin deniz hukuku konferanslarında, serbest bilimsel araştırma, serbest avcılık ve boğazlardan serbest geçiş vs. üzerinde direnmelerinin gerçek sebebi böylece bir kere daha anlaşılmaktadır. Amaç sadece ekonomik çapulculuk değil, aynı zamanda savaş hazırlığıdır.

Denizler üzerindeki hegemonyayı ele geçirmek için Birleşik Amerika'yla sürtüşen Sovyetler Birliği, her alandaki çabalarını yoğunlaştırmaktadır. Onun son Deniz Hukuku Konferansı'nda başvurduğu taktikler, donanmasının yayılma faaliyetine hukuki dayanak aramak maksadını gütmektedir. Bu nedenle, Sovyet hegemonyacılığı, çok sayıda küçük ve orta büyüklükteki ülkenin haklı tepkisine uğrayacaktır.

DOĞU ALMAN REVİZYONİSTLERİ ÇEŞİTLİ ÜLKELERDE POLİS EĞİTİYOR

Günaydın gazetesinde yayınlanan yeni bir habere (31 Ağustos 1976) göre ise, Doğu Almanya sadece Afrika ülkelerine yılda 1,5 milyar liralık silah satmaktadır. Ayrıca Doğu Alman uzmanlarının 20 ve 100 kişilik uzman grupları çeşitli ülkelerin ordu ve polisini eğitmektedir. Sosyal-emperyalistlerin ajanları bu yolla, bu ülkelerin ordularını Rusya hesabına denetim altına almaya çalışıyorlar. Doğu Alman revizyonistlerinin, ordu ve polisi eğittiği ülkelerden bazıları şunlardır: Irak, Mısır, Sudan, Gine. Görüldüğü gibi revizyonistler, çeşitli ülkeleri hegemonya altına almaya çalışırken, buralardaki hakim sınıfların emekçi halk üzerindeki baskılarına ortaklık etmektedirler. Sovyetler Birliği ve uşaklarının uyguladıkları yöntemler, Amerika'nın son 30 yılda uyguladıklarının aynısıdır. İşte, revizyonistlerin "barışın teminatı" ilan ettikleri sözde "sosyalist sistem"in içyüzü budur.

SAVAŞ KIŞKIRTICISI ve SİLAH TÜCCARI EMPERYALİST RUSYA

Alman Die Welt gazetesi, 21 Haziran günü Sovyetler Birliği'nin silah satışları konusunda geniş bir araştırma yayınlandı. Bu araştırmada ortaya konulan bazı rakkamları okuyucularımıza sunuyoruz.

Sovyetler Birliği, son bir yıl içinde Üçüncü Dünya ülkelerine T/34'den en modern tip olan T/62'ye kadar 11. 000 tank satmıştır. Bir tankın ortalama fiatı Türk parasıyla 15 milyon liradır. Sovyetler Birliği sadece tank satışı sayesinde Üçüncü Dünya ülkelerinin sırtından 165 milyar lira kazanmıştır. Sovyet sosyal-emperyalistlerin tank sattığı ülkelerin bir kısmı şunlardır:

Suriye	:	300 adet T/54-55, 200 T/62
Libya	:	30 adet T/54-55, 50 T/62
Küba	:	600 adet T/55
Peru	:	200 adet T/55
Hindistan	:	1 000 adet T/54-55
Pakistan	:	600 adet T/59, 50 T/55
Bengladeş	:	16 adet T/34
Afganistan	:	150 adet T/34, 200 T/54-55
Kuzey Yemen	:	30 adet T/34
Güney Yemen	:	50 adet T/34, ve T/54-55
Somali	:	250 adet T/34
Gine	:	20 adet T/34
Mali	:	10 adet T/ 34

Sosyal-emperyalistler sadece tank satışlarından para kazanmakla kalmamakta, aynı zamanda yedek parça ve bakım karşılığı milyarları cebe indirmektedir. Üstelik Sovyet uzmanları tamir ve eğitim gibi gerekçelerle çeşitli ülkelere sızmaktadırlar. Burada şu noktayı belirtmek gerekir: Bu tankların yedek parçasını sadece Rusya değil, aynı zamanda İsrail de satmaktadır. Savaşlarda ele geçirdiği parçaların aynısını yapan İsrail bunları Sovyet imalatından çok daha ucuz bir fiyatla piyasaya sürüyor. Bu durum, Sovyet sömürüsünün derecesini göstermektedir.

Sovyetler'in silah sattığı ülkelerin listesine dikkat edilirse bunların önemli bir kısmının birbirleriyle anlaşmazlık halinde olduğu görülür. Örneğin, Hindistan, Pakistan ve Bengaldeş daha yakın geçmişte kanlı bir savaştan çıkan ve hâlâ aralarında gerginlik devam eden ülkelerdir. Afganistan'ın da, Pakistan'la yıllardır anlaşmazlık içinde olduğu bilinmektedir. Keza listede yer alan Kuzey Yemen ile Güney Yemen arasında da şiddetli çatışma hüküm sürmektedir. Dikkati çeken bir diğer nokta, Sovyetler'in Suriye'ye sattıkları tanklardır. Savaş kışkırtıcısı ve silah tüccarı sosyal-emperyalistlerin tankları, şimdi Lübnan'da Filistin halkının katledilmesinde kullanılıyor. Şunu da hatırlatmak isteriz, Sovyetler'in Suriye' ye silah satmadığını iddia edenler yeni bir olayla iyice açığa çıkmışlardır. Çanakkale Boğazından izinsiz geçen bir Suriye denizaltı avcı gemisi 1 Eylül günü yakalandı. Gazeteler bu geminin Sovyetler tarafından Suriye'ye satıldığını yazdılar (Cumhuriyet, 2 Eylül 1976). Yalancının mumu birkaç gün içinde yanıp bitmiştir. Sovyetler'in savaş kışkırtıcısı yüzü, artık "Barış Günü" düzenlenerek gözlerden gizlenememektedir.